

Activitat al Pi-

rineu aragonès

Comunicat del matí del consell de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

«La nostra artilleria del subsector del Pireneu, ha batut l'esquadra d'Orna i els emplaçaments de les bateries enemigues, a les quals ha obligat retirar-se. Res de nou a la resta del front».

El President Companys

l'ha entrevistat amb l'ex-ministre Tomás i Piera

Durant tot el matí, l'Honorable President de Catalunya, ha treballat al despatx particular de la Residencia, i ha despatxat amb els seus secretaris i caps de Departament.

A mitja, el senyor Companys ha rebut en audiència els senyors doctor Junod, de la Creu Roja; Regas, secretari del Comitè Pro Eixercit Popular Regular; el Capità adjunt de la Columna Volant Catalana, i Lamotte de Grignon, director de la Banda Municipal.

El President ha celebrat també una entrevista amb l'ex-ministre senyor Tomás i Piera, el qual ha arribat de València.

A Guadalajara, els nostres avions de caça i bombarders han metrallat per nou vegades les tropes italianes

Vegeu informació a la pàgina 3

"Per molt dura que resulti la victòria, ens costaria molt més la derrota"

Madrid, 15. — El periòdic de torn que s'ha publicat avui és «Castilla Libre». En el seu article de fons comenta la nota de l'Estat Major de l'Ejército del Centre.

Diu que lluitem contra tot un exercit estranger compost per més de cent mil italians, amb caps i material de la mateixa procedència i que arriben a Madrid. I afegeix: «Los generales españoles pueden estar satisfechos de su obra. Ya no cuentan para nada y están en un

segundo plano, a la misma altura que un ras Kasas cualquier».

Las hordas italianas han sido contenidas y deshechas por completo en algunos puntos, pero la victoria todavía no es nuestra. Tenemos que ganarla aun y ganarla nosotros solos, ya que el famoso control boicotea al pueblo español.

Para triunfar, para alcanzar la victoria, todo nos parecerá poco. Movilicemos las quintas que sean precisas; pongámonos todos en pie de

guerra; exijamos que todo el mundo sirva de una manera personal y directa en la tarea dura que lleva nuestro país. Si la Sociedad de Naciones sirviera para algo acudiríamos a ella esgrimiendo el artículo décimo del Pacto de Ginebra, pero no confiamos en ella ni en nadie.

Hemos de salvarnos nosotros solos y nos defenderemos; por muy dura que resulte la victoria, nos costaría mucho más la derrota».

La reconquista de Trijueque

és una realitat que cap ràdio facciosa no pot desmentir

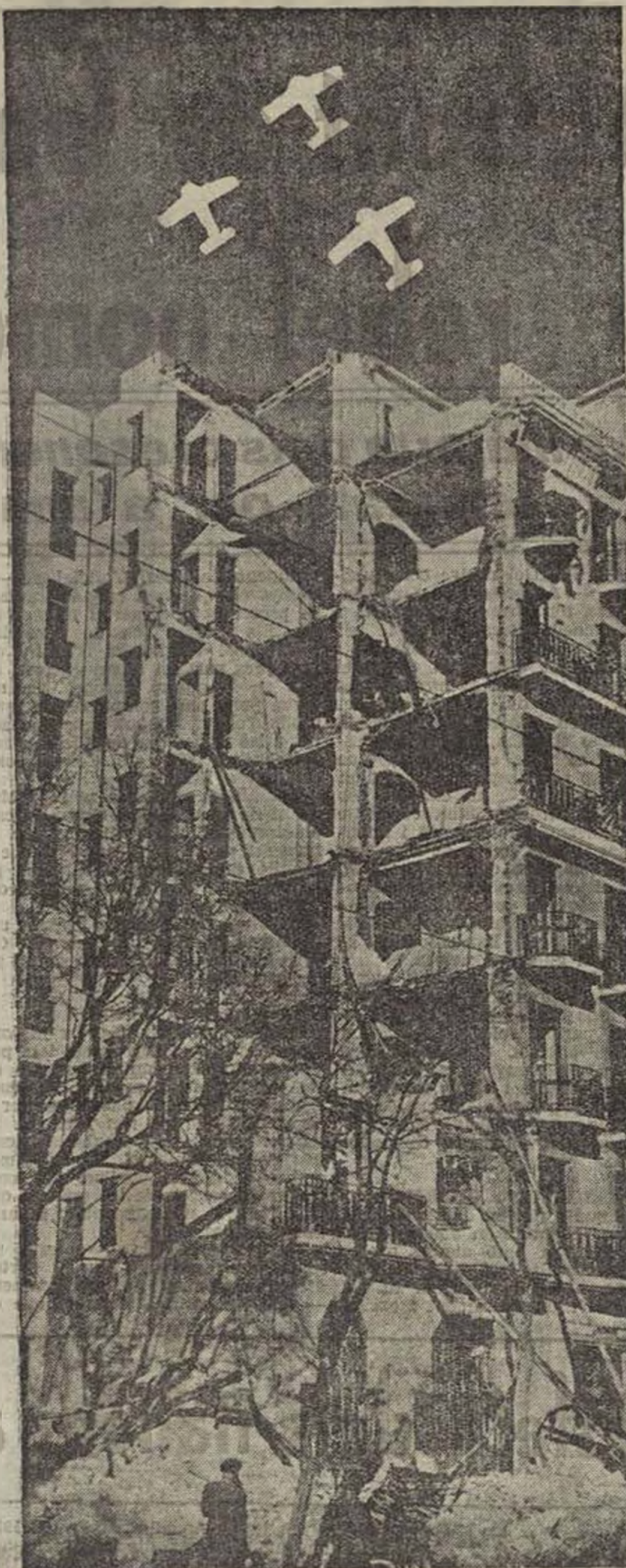
Madrid, 14. — A dos quarts d'onze de la nit, des del micrófon instal·lat en el Ministeri de la Guer-

ra, fou radiada la següent nota, fàctada per l'E. M. de l'Ejército d'operacions del Centre.

L'emissora oficial de Salamanca 1-T. O. ha ordenat a totes les estacions (Passa a la pàg. 3.)

SEGUEIX, IMPLACABLEMENT, L'AVANÇ DINTRE OVIEDO

Bilbao, 15. — A conseqüència del mal temps regnant no hi hagué comunicació durant el dia d'ahir amb Astúries. Per aquest motiu no es facilità l'acostumat comunicat de l'E. M. de l'Ejército del Nord. Amb tot, per notícies particulars s'ha sabut que les nostres tropes segueixen pausats, però segurs, el seu avanç cap a Oviedo.

MADRID...

L'ofensiva desencadenada per les divisions italianes al nord de Guadalajara — la més dura i cruenta d'aquesta terrible guerra — s'ha estavellat contra l'heroisme de l'Ejército Popular. Les tropes de Mussolini han sofert una veritable derrota. Centenars i centenars de cadàvers italians no han pogut, encara, ésser recollits de la carretera d'Aragó. Aquesta gran victòria republicana no ha de fer-nos cessar un sol moment en el nostre deure d'ajudar Madrid. La capital de la República continua essent seriosament amenaçada en els ressorts vitals de les seves comunicacions. És imprescindible que Catalunya mobilitzi les seves inesgotables reserves d'energia per a posar-les al servei de Madrid, que és com posar-les al servei de Catalunya mateixa. L'enemic, a despit de la derrota soferta, refermarà violentament els seus atacs. Sense perdre temps, homes, armes i queviures han d'ésser tramesos al planell central, punt neuràlgic de la guerra. Tothom, amb la més rígida disciplina, s'ha de posar al costat del Govern de la Generalitat i acatar i complir les seves disposicions.

Recorden les paraules del President Companys:

Catalans! Tots com un sol home contra el feixisme! Visca la Llibertat!

"Prometeu lluitar fins a vèncer o morir!...", preguntà Companys

El Batalló de la Mort és lliurat al Govern de Catalunya

— Acabat el període d'organització i entrenament del Batalló de la Mort, ahir al matí tingué lloc l'acte de lliurament de les forces que el componen al Govern de Catalunya.

El Batalló formà a l'avinguda del Catorze d'Abril, d'on partí, i desfilà en direcció al Passeig de Pi i Marquill, per on s'adreçà a la Plaça de Catalunya, per continuar després

Rambla avall, fins al carrer de Elveller. En arribar a la Plaça de la República formà i donà front al Palau de la Generalitat. Aquesta tropa desfilà en perfecta

formació militar. Obrien una secció de motoristes del propi Batalló de la Mort i a continuació seguien uns banderers i la banda del Partit Federal Ibèric. Acte seguit venien els

battadors armats de fusell del Batalló, que donaven escorta als portadors de les banderes. Aquestes dades en companyies. Davant de la inicial UHP, i la negra, ensenya de

la força de 300. Acte seguit, la banda de cornetes i tambors del Batalló, i ja el gros de la força, enquadra en companyies. Davant de la força de 300. Acte seguit, la banda de cornetes i tambors del Batalló, i ja el gros de la força, enquadra en companyies. Davant de la

responsants caps i oficials, formant centúries. Tancaven la columna la secció sanitària del Batalló i un grup de comissaris polítics, enbarrant llur bandera.

L'arribada de la força a la Plaça de la República fou presenciada, des del balcó central de la Generalitat, pel President Lluís Companys, el qual estava acompanyat pel conseller primer, Josep Terradellas, i el conseller d'Economia, Dídac A. Santillan. També hi havia el diputat Gómez Hidalgo i el secretari de Defensa, company Molina, i el comissari de Transports de Guerra, company Magrinyà.

Arran d'aquesta presidència foren convocades les banderes del Batalló de la Mort.

El President de Catalunya, adreçant-se als nous combatents, digué: «Saludo el Batalló de la Mort, que avui es presenta disposat a sortir cap als fronts de batalla, amb el braç disposat per a la lluita i el cor calent d'entusiasme. En nom del Govern tinc ara a recollir la promesa que heu fet, brava soldats del poble: «Prometeu lluitar fins a vèncer o morir, a lluitar i a vèncer l'enemic, fins al sacrifici de les vostres vides, si és necessari? (Tots a l'una contestaren amb un «Sí!»).

«Prometeu prosseguir en la lluita fins a aixafar el feixisme i donar la màxima glòria i el més gran honor a la vostra bandera? (Un altre «Sí!» unànime fou la resposta.)

Jo us dono una abraçada a tots vosaltres, components del Batalló de la Mort, en nom del poble».

I abraça el comandant Cándid Tesis, cap del Batalló.

L'assistent al Batalló, pronunciant unes paraules posant a disposició del Govern de Catalunya les forces allà formades, i feu constar que estaven disposats a sortir ràpidament vers els llocs de lluita que s'els assignessin. Acabà amb un «Visca la Llibertat» que fou contestat per tots els components del Batalló, ensenya que s'arribaven amb el punyal de què van armats.

La força desfilà per la Plaça de la República i s'adreçà a continuació per la Via Durruti i Ronda Salvadora cap a la Plaça de Catalunya, on feu acte de presència a l'acte de la inauguració del monument al Soldat del Poble.

Les forces lleials, en llur contraofensiva al front de Guadalajara, han ocupat Valdearona

Els italians no passen!!!

AL FRONT DE GUADALAJARA, ELS LLEIALS OCUPAREN TRIJUEQUE I S'APODERAREN DE 12 CANONS, 60 METRALLADORES I ALTRE IMPORTANT MATERIAL DE GUERRA

L'esplèndida actuació de l'aviació republicana

El que fou la jornada de dissabte passat

Madrid, 13.—La tranquil·litat relativa que s'observava al front de Guadalajara s'ha trencat per iniciativa de l'exèrcit lleial que es disposava a complir les ordres de l'Alt Comandament.

Hom observà gran moviment als nostres rengles i s'efectuaren bastants concentracions d'homens i material en quantitat veritablement fabulosa. En una de les nostres línies de foc hi havia més de trenta canons disposats a entrar en acció. L'artilleria fascista feu foc de cortina amb extraordinària intensitat. L'exèrcit lleial no sofrí baixes per l'atac perfectament camuflat i distribuït dels homes i el material.

Donada l'ordre d'avançar s'enfilaren vers les posicions enemigues més de cinquanta tancs republicans, els quals, sense disparar les seves armes es dirigiren vers els parapets que defensaven el poble de Trijueque. En arribar a uns tres-cents metres dels parapets, les metralladores dels tancs començaren a disparar incessantment. Al darrere dels nostres carros de combat, avançava la infanteria republicana disposada a llançar-se a l'assalt, i l'artilleria fascista començà a disparar creient frenar el nostre avanç. Però les nostres peces feren emmudir les contràries ja que aquestes tenien el temor d'èsser localitzades.

Els morters i les metralladores i els fusells, així com les bateries antitancs que defensaven els parapets començaren a disparar, i durant algun temps els tancs republicans hagueren d'avançar fent foc amb objecte d'ofèndre un blanc menys fàcil. Les nostres màquines de guerra no cessaven en el seu avanç. Un centenar de metres ens separava dels parapets enemigues, i les nostres forces, depassant els tancs i cercant la protecció del foc que aquestes feien es llançaren a l'assalt dels parapets que defensaven el poble.

En aquest moment fou reprès el foc de l'artilleria lleial per a evitar que des de Trijueque i les seves immediacions sortissin reforços amb destí als fasciosos que es batien a primera línia. Del sector de Brihuega sortiren tres forces lleials, les quals, en avançar, formaren un angle recte amb les que de front atacaven les posicions enemigues. D'aquesta forma envoltaren, gairebé per complet, el poble de Trijueque. Sols els restà als fasciosos una sortida per la part de darrere.

Els estrangers que defensaven els parapets es replegaren desordenadament fins a Trijueque on en unió dels forts núclis que hi havia allà, tractaren de re-fer-se. Les nostres tropes redoblaron el seu atac combinat sobre el poble mentre l'artilleria lleial feia un foc terrible sobre les línies enemigues de retaguardia.

Poc més de dues hores durà la resistència dels italians. Tancs i homes disparant incessantment, metralladores i fusells entraren en trombe a Trijueque, després de deixar enrera els parapets que defensaven el poble. Des del moment que les nostres tropes entraren en les primeres cases de Trijueque, els felixistes no es preocuparen d'altra cosa que lluitar-se a una desordenada fugida. La presa de Trijueque pels nostres empra uns tres quarts d'hora, la qual cosa dona idea de la rapidesa amb què fugiren les tropes italianes. Aquestes no es preocuparen d'altra cosa que lluitar-se a una desordenada fugida. La presa de Trijueque pels nostres empra uns tres quarts d'hora, la qual cosa dona idea de la rapidesa amb què fugiren les tropes italianes.

Ja pres Trijueque l'artilleria fascista començà a disparar intensament sobre el poble, al mateix temps que l'aviació rebel passava sobre les nostres línies i tractava de crivellar-les amb la seva metralla. Ni aquestes ni els avions no aconseguiren variar l'actitud dels nostres, que, protegits pels accidents del terreny i els que produïen els projectils de canó i bombes d'aviació, prosseguiren el seu avanç.

Fortificades degudament, tant les posicions de Trijueque com les que estaven en una extensió de dos quilòmetres protegiren el poble, i les nostres forces es dedicaren a retirar les baixes fascioses que eren innumerables i a recollir el material de guerra abandonat en gran quantitat. Dotze peces d'artilleria del 77 amb els seus corresponents canons i mitjans de transport, quedaren al nostre poder, així com un canó antitanc i nombroses caixes que contenien municions, carretes antigas, bombes de mà i abundant material sanitari. També caigueren al nostre poder un centenar de fusells i una bateria antiaèria.

Mentrestant la nostra aviació tenia una actuació esplèndida. Infinitat de vegades passà per damunt de les posicions dels fasciosos deixant caure les seves bombes amb enorme intensitat. El fet que hom s'adonés que una columna italiana

Al front de Guadalajara, de costat rebel només hi ha soldats italians

La majoria dels presoners són humils camperols que han estat reclutats per a anar a Etiopia a fundar colònies a riqueses

Madrid, 12 (Del nostre corresponent). — Al sector de Guadalajara s'està fent front a una força i oberta ofensiva italiana que té per finalitat la conquesta de Madrid i el sotmetiment d'Espanya. Sobre el caràcter de la lluita ja ningú no es reserva. Des del Ple recent del Gran Consell Feixista de Roma, la intervenció italiana, que fins aleshores no es volia oficialment, que tingués cap altra aspecte que el d'un saut a Franco, ha canviat per complet de fessomia. S'ha convertit en una guerra de conquesta i dominació per la intervenció de Divisions italianes completes quant a material, equip i mecanització, i el desplaçament absolut a posicions enemigues — també sotmeses — dels militars traïdors que han facilitat aquests gran guerra d'invasió.

Les declaracions que s'han pogut recollir dels presoners italians són en el fons coincidents. Tant hi fa que parlin soldats com que parlin els oficials. Uns diuen mes i altres diuen menys. Uns fan confessió de feixisme i altres expressen sentiments populars dient que es enyanya la gent del poble. Però tots diuen que han vingut a conquerir Espanya.

INTERVENCIÓ OBERTA

Abans que sortissin cap a Madrid van poder parlar en aquest front de Guadalajara amb alguns presoners. Els oficials, que saben de què es tracta, afirmen que aquí hi ha diverses Divisions purament i exclu-

sivament italianes. L'oficialitat — almenys els que han caigut presoners — procedeix de l'exèrcit regular italià. Els soldats són de l'exèrcit i són també voluntaris. N'hi ha que han pres part en altres guerres, adreçades en la guerra europea. La majoria, però, està composta per joves, molts d'ells desocupats, que han acudit a les crides que se'ls feien per a formar un «Cos de Colonització», destinat a Etiopia.

Tot això s'esdevenia mentre Mussolini no es decidia a donar la cara obertament. És significatiu que ho hagi fet en el moment precis que el Comitè de Londres discutia el pla de control i l'aprovava per tal d'ajudar després la seva execució. L'actitud de Mussolini suposa una declaració pública de guerra al Govern legítim de la República i al poble espanyol.

Es just fer-ho públic. La majoria dels soldats que han estat fets presoners ofereixen un lamentable estat de depressió moral. Cerquen desesperadament explicacions per a demostrar que no són feixistes. Hi ha en les seves paraules quelcom que denota l'emoció. Hi ha també accent de sinceritat. Però una cosa i altra es confon de tal manera que és difícil, si no impossible, separar ambdues coses.

— A mi se'm deia — observa un soldat — amb paraules que li surten atropelladament i turmentadament — que anava a Abissínia; que es

volien camperols per a treballar les terres i fer-los colonitzadors. Ja fa més de quatre mesos que em vaig allistar. Estava sense treball.

— Però — afegí — després de tres mesos d'estar fent instrucció militar, se'ns digué que havíem d'anar a Espanya.

— Ho acceptàreu voluntàriament?

— Molt varem oposar impediments. Se'ns advertí, però, que estàvem ja mobilitzats; que pertanyíem a l'exèrcit i que havíem d'obeir.

RUMB A ESPANYA

— Nosaltres ja érem al vaixell — afegí un altre — creient que anàvem cap a Abissínia, quan se'ns digué que on anàvem era a Espanya.

D'aquests homes que hem vist i amb els quals hem parlat, alguns embarcaren en el «Sicília» i altres en el «Sardenya», que sortiren del port de Gaeta el dia 31 de gener i el dia 1 de febrer. Tenen notícia que altres vaixells sortiren de Nàpols i altres ports en aquells mateixos dies.

— Quants homes venien en cada vaixell?

— Uns 2.500 en cada un — ens diuen al·ludint a les dues embarcacions que s'emmenaren.

— Els presoners si tenen idea del nombre d'italians que es troben a Espanya. Els càlculs varien. Però tots concorden que són molts milers.

A IMPLANTAR EL FEIXISME

Una de les seves intrèpides evolucions, un cop de vent li arrencà la cua i una ala de l'aparell. Hom veié com el pilot es llançava, però desordenadament el paracaigudes caí. A quinze quilòmetres de Guadalajara fou recollit el cadàver. El pilot, que avui dorm el son de glòria, és aquell mateix Blanch que fa uns mesos vingué a nosaltres pilotant un magnífic aparell que Blanch, en el «del qual alenava l'ideal que és el nostre, guanyà als rebels per a la causa del poble.

xèrcit italià. Aquella batalla del 1916 feren fugir vergonyosament 300.000 italians, prenent-los 6.000 canons i fent-los en els contraforts dels Alps més de 60.000 presoners.

El comunicat de guerra dona compte de la mort d'un dels nostres avions. Aquest brau defensor de la República era el pilot Blanch, que pagà amb la seva vida el seu heroisme insuperable. Lluint amb el temps es ficà entre diversos «Junkers», fent-los fugir, però en

una de les seves intrèpides evolucions, un cop de vent li arrencà la cua i una ala de l'aparell. Hom veié com el pilot es llançava, però desordenadament el paracaigudes caí. A quinze quilòmetres de Guadalajara fou recollit el cadàver. El pilot, que avui dorm el son de glòria, és aquell mateix Blanch que fa uns mesos vingué a nosaltres pilotant un magnífic aparell que Blanch, en el «del qual alenava l'ideal que és el nostre, guanyà als rebels per a la causa del poble.

Très intructuosos atacs al Jarama costen a l'enemic multitud de baixes

A Guadalajara s'ha pres Valdearona després de destruir novament els italians

Madrid, 14. — Durant la tarda d'avui, diumenge, s'han vist, des de primeres hores, fortes concentracions en el camp rebel del Jarama. Els homes i el material eren acumulats en quantitats extraordinàries per a lluitar contra les posicions republicanes.

La nostra artilleria ha començat a disparar intensament durant més de dues hores per a desfer aquestes núclis.

Malgrat el nodrit foc de les bateries lleials, els rebels es decidiren atacar, i amb bastanta duresa, les nostres posicions.

Els tancs i carros d'assalt han tractat d'avançar vers el nostre camp; però no ho han aconseguit, puix que d'una banda les bateries antitancs i, per l'altra, els dinàmits de la República ho han impedit.

Els carros i tancs enemigues no han pogut en aquestes condicions apropar-se a les posicions lleials; però la cavalleria i la infanteria estrangeres s'han llançat a l'atac amb gran violència.

Ha estat rebutjat aquest atac; però, sense a penes descendir, els fasciosos han format a la carença amb major violència encara. Quasi dues hores d'allau, amb el mateix resultat negatiu.

Mentrestant les bateries lleials feien sobre els fasciosos freqüents disparats.

El tercer atac de la facció a penes ha tingut violència, perquè els rebels, molt castigats pels nostres soldats, no s'atreïren a atacar i deixaren aquesta acció a càrrec quasi exclusivament de la cavalleria.

Els generals fasciosos han sofert moltes baixes i han intentat apropar-se als nostres parapets.

En resum: tres atacs que l'exèrcit popular ha rebutjat pel sector del Jarama, i ha causat un gran càstig a l'enemic, pel gran nombre de baixes que els han fet els nostres disparats.

Les nostres tropes han recollit en el camp de batalla més de quaranta cadàvers enemigues i bastant material.

Igualment s'ha combatut amb gran intensitat durant la tarda d'avui, al nord de la província de Guadalajara.

A primera hora d'aquesta tarda els feixistes han intentat realitzar per a atacar sobre les avançades lleials que protegien Trijueque.

Aquest atac ha estat rebutjat amb energia per l'exèrcit popular que, a continuació, ha fet avançar els seus tancs fins prop del poble de Valdearona, important posició, per la situació estratègica en què es troba.

La nostra artilleria, durant aquesta operació, no deixà de disparar ni un sol moment, no tant sobre les línies enemigues com sobre la retaguardia fascista, on l'efecte dels nostres projectils es féu sentir d'una manera enigmàtica.

Una vegada Valdearona al nostre poder, l'artilleria fascista ha volgut castigar les línies lleials, però els nostres canons han fet emmudir les bateries enemigues.

La nostra aviació ha tornat a realitzar la seva magnífica actuació de dies anteriors. Els nostres canons, volant a escassa altura, han metrallat amb enorme eficàcia les posicions i avançades rebels, i els aparells de bombardeig de l'aviació republicana han deixat caure les seves bombes sobre les concentracions que els feixistes organitzaven a la retaguardia.

L'aviació rebel, que sens dubte pretenia bombardejar Guadalajara, s'ha trobat amb els nostres canons i no ha pogut defugir la lluita.

Els aparells republicans, després de repetits combats, ha fet caure tres avions enemigues.

Als altres sectors, a part de les diàctics accions, res digno de menció especial.

PER QUE ESPERAR EL FUSILL D'UN COMPANYY QUE CAU AL FRONT QUAN N'HI HA TANTS A LA RETAGUARDIA?

Ens dirigim a un tinent. L'únic fins ara dels presoners que hem vist, que s'atreïx a parlar clarament.

— Abans de venir a Espanya, ¿pertanyíeu a l'exèrcit?

— Sí; al 78 Regiment.

— ¿Es a Espanya aquest Regiment?

— No ho sé. Jo em vaig allistar en una altra Divisió, de la qual formava part en el quadre d'un batalló de metralladores.

— ¿Quants anys tens?

— Vint-i-dos.

— Per què venies a Espanya?

— Per tal d'implantar el feixisme.

COMPLETAMENT EQUIPATS

Aquest tinent parla amb bastant desimboltura.

— ¿Sortíreu ja armats i equipats d'Itàlia o us lluraren l'armament en desembarcar?

— Veníem completament armats i equipats.

— ¿Sabíeu que veníeu a Espanya?

— Jo ho vaig saber quinze dies abans de sortir.

— ¿Creies, doncs, abans que anaves a Abissínia?

— Sí.

— ¿Hi havia molts preparatius a Itàlia?

— Sí. S'estaven organitzant trameses d'homens i material en massa.

PROMESSES ABUNDANTS

— ¿Què se us parlava?

— El Govern italià donava per als soldats vint llires diàries a la família a manera de subvíd. El de Burgos els pagava cinc pessetes diàries. Als oficials se'ls assignava un subvíd familiar de setanta llires i un subvíd mensual de cinc-cents pessetes.

Incidentalment el volum d'aquests subvíd és senyal clar i revelador de la tremenda crisi monetària per què travessa Itàlia.

— ¿Se us parlava puntualment?

— Abans que el tinent contestés, alguns soldats s'arronçaren d'espatlles. Qualsevol cosa que ens agra a dir, ja havíem perdut el sentit.

— De les cinc pessetes que ens donaven compten tres el dia — diu un soldat — per al menjar.

— Quina impressió teníeu dels eròigs?

— Ens asseguraven — diuen molts a un temps — que eren salvatges i que si alen de nosaltres «els presoners seria afusellat immediatament. Ara veiem la gran diferència que hi ha entre el que se'ns deia i la veritat. Sentim que ens trobem entre veritables «fratells» i «camerades».

FILLS DEL POBLE

Hi ha emoció en les paraules d'aquests pobres camperols, senzills en la seva majoria, que són treballadors, que senten simpatia pels treballadors de tot el món i pels espanyols; que vingueren enyanyats; que són víctimes del terror que en l'exèrcit té expressió concreta en els oficials dels quals n'hi ha alguns que són també presoners.

Presumptem a l'oficial, al feixista.

— Confesso que se'm tracta bé aquí — diu —. En això he de dir que aquesta conducta no l'esperava. Creia que em matarien immediatament.

Un representant de l'exèrcit del Poble li advertí:

— Aquí no es mata els presoners, encara que siguin feixistes. El poble espanyol no és un poble de fets i té, cal que ho sàpiga, un Govern legal que respecta els lleis i els compromisos i és sobretot humà.

FESTES OFICIALS

Volem saber quina rebuda se'ls féu al camp enemic quan arribaren procedents d'Itàlia.

— Els falangistes — diu l'oficial — ens aplaudien. Ens rebien pertot arreu amb bandes de música?

— Això és significatiu. Les bandes de música ho diuen tot. Hi havia recepcions oficials com passa sempre en els règims de terror.

Els soldats van més lluny que l'oficial. Afirment que era poca la gent que sortia a rebre'ls i que tot era forat en aquelles «demostracions».

— Tingueren alguna relació amb militars o civils espanyols?

— Poca, diu el tinent. I ho explica, difícilment, d'idioma.

Però potser hi hagués quelcom més que tot això. Els soldats, per exemple, estaven aliats per complet.

— ¿Us manava algun oficial espanyol?

— No; teníem els nostres caps. No se al l'alt comandament de les nostres Divisions tenia alguna relació amb l'alt comandament espanyol. Però nosaltres no rebíem ordres dels nostres caps. Tot el comandament és italià.

AMBIENT DE SECRET

— Teníeu alguna comunicació entre vosaltres?

— No. En les nostres pròpies Divisions hi ha secrets. Uns caps aben unes coses i altres en saben d'altres. El secret és, a vegades, complet. A nosaltres els oficials arribaven pocs notícies. Complíem les ordres que ens donaven i res més.

Aquesta, a grans trets, és la vida dels soldats italians encarregats de conquerir Espanya per a convertir-la en colònia feixista. El principi de jerarquia, és a dir, el règim de castes, és complet i absolut.

Es donen les ordres i es complixen.

A vetes, amb tot, es topa amb obstacles com a què hom pot fer al fet que aquests homes fossin fets

COMUNICATS DE GUERRA

DEL CONSELLER DE DEFENSA AL PRESIDENT DE CATALUNYA

Comunicat d'ahir al vespre: «Sector Frenen. — Duels d'artilleria. La nostra d'espàr amb efecte damunt un tren en marxa i ocasionà desperfectes a la línia. El tren es veié obligat a aturar-se, ja que la circulació restà interrompuda.

Sector Divisió Ascaso. — Les nostres patrulles d'exploració han sottingut un combat amb les patrulles fascioses i les han fet fugir. En aquest mateix sector s'ha passat als nostres rengles un soldat.

Sector Divisió Durruti. — Intensos tirs a l'aire de les avançades intervingut la nostra artilleria, que disparà molt cretutament damunt unes companyies fascioses que realitzaven exercicis de combat.

EL DE LA JUNTA DE DEFENSA DE MADRID

Madrid, 14. — Comunicat de Guerra d'ahir al vespre, facilitat per la Junta Delegada de Defensa: «FRONT DEL CENTRE. — Al sector del Jarama les nostres tropes han batut les faccioses amb duresa, sense que hagi tingut efecte l'atac que havien iniciat amb gran luxe d'elements, i fou neutralitzat completament.

Al sector de Guadalajara, una vegada més els nostres contraatacs enyanyadament dirigits, han fet que es caigués a poder nostre una important posició, que ve a completar la valua tàctica de les que foren aconseguides ahir.

L'enemic fou atacat amb brao pels nostres soldats que li produïren nombroses baixes i li feren trenta presoners de nacionalitat italiana. Es passen als nostres rengles nombrosos evadits de tots els sectors d'aquest front.

La nostra heroica aviació ha efectuat serveis de reconeixement i bombardeigs i ha castigat les posicions enemigues i concentracions de la retaguardia enemiga. En un combat que no pogueren refusar als fasciosos, els nostres canons, amb llur perícia abtual, abateren tres aparells enemigues.

Als altres sectors d'aquest front no passà res de nou.»

DEL MINISTERI DE MARINA I AIRE

València, 14. — Comunicat de Marina i Aire facilitat ahir a les nou del vespre: «Aquest matí a un quart de nou ha sortit d'un dels aeròdroms propers a Madrid, una aeronave equipada amb la missió de bombardejar i metrallar les concentracions enemigues que es trobessin al front de Guadalajara. A Trijueque han trobat cinc «Heinkels» amb els quals han entaulat combat. El cap de l'esquadra ha vist com un dels canons fasciosos atacat per ell, que en barrina, i s'ha perdut de vista a causa de la nuvolositat.

Acabada d'aquesta manera victoriosa el combat aeri, la nostra escuadra ha realitzat la seva missió i ha bombardejat les concentracions que ha descobert a la dreta de la carretera general, a l'alçada del quilòmetre 84. A l'esquerra de l'esmentada carretera han metrallat també amb intensitat diverses formacions.

L'artilleria antiaèria de l'enemic ha fet foc durant el vol dels nostres aparells, però tots han tornat sense cap novetat a llur base.

A tres quarts d'onze hom donà sortida a un segon grup d'apparells de bombardeig que ha metrallat als mateixos llocs on ho féu l'esquadra anterior, el qual servei s'ha efectuat també sense novetat per la nostra part.

Poc després de les deu ha estat avisada la presència al front de Guadalajara d'aviació enemiga. Immediatament han sortit els nostres canons, els quals han trobat aparells de bombardeig «Junkers» i «Fokkers», escortats per caces «Fies» i «Fokkers». S'ha entaulat combat i ha estat abortit un «Fies» i inutilitzat amb avaria un «Fokker».

presoners. La jerarquia no ho ha pogut impedir. Hi ha coses que poden fer. L'heròisme del poble espanyol, per exemple.

© Archivos Estatales

Catalunya, bandera de llibertat oferida a tothom

La policia descobreix una importantissima organització de la "cinquena columna"

Ha estat delinquant el Consell Directiu de "Falange Española" a Catalunya, així com altres complicats

A la torre on es reunien s'han trobat gran quantitat de plànols i documents i trossos de banderes monàrquiques,

Cada dia menys és un nou somni pràctic en la passió del poble. Aquell que la veuig incompent sabrà perfectament que és la profunda voluntat de l'anima, de cap a cap, la Catalunya antifascista en el seu lluit per guanyar la guerra.

Alguns reflexos, i això és el que importa. Possiblement hem arribat a l'etapa aquella de les reaccions instintives i dels esforços incoherents. Ara l'espiritualitat comença a caminar davant de les rodes de l'experiència. Ràpidament anem a la victòria.

El convenciment que sense un objectiu eficient no hi hauria victòria està en l'ànim de tothom. Aquest homogeneïtat al soldat —al soldat disciplinat, conscient, al soldat de la victòria— es tradueix en unes quantes manifestacions rotundes: la inauguració de la figura a l'heroi de l'Exèrcit popular, el lliurament dels 3.000 soldats del P.S.U.C., la desfilla i promoció del Batalló de la Mort... Tres actes simbòlics però tots tres, malgrat la diversitat del seu origen, tingueren lloc sota el signe exclusiu de la República i de Catalunya.

Perquè una gran veritat ha fet ja el seu camí i s'ha imposat a tothom: Catalunya i la República guanyaran la guerra. Hem d'afirmar i reafirmar sempre el nom sagrat de Catalunya, deia el President Companys en un altre acte que exaltava l'esperit posat al servei de la llibertat. El nom sagrat de Catalunya!... Aquest nom, guanyarà la guerra. Bascant-hi divisions, és una traïdoria. Catalunya, la Catalunya republicana, és una bandera de llibertat oferta a tothom. Sota els seus plècs s'hi poden arrossegar tots els homes que senten, honradament, els ideals de llibertat.

A la Secretaria del Cap de Serveis de la Comissaria General d'Ordre Públic ens ha estat facilitada la següent nota:

«Fa uns mesos, es següia vigilants les activitats que, des de la Presidència de Montjuïc venia desenvolupant el Cap de «Falange Española», a Catalunya, L. Santa Marina. Aquest va delegar per a l'organització de «Falange Española» un nebot seu anomenat Francesc Gutiérrez, el qual, recollint tots els elements existents abans del 19 de juliol, més els procedents de partits de dreta que engruïen a aquelles files, organitzà el que s'anomena cinquena columna.

Va establir Gutiérrez el seu quarter general a la finca enclavada al carrer de Santaló, núm. 103, on es reunia amb els seus caps de cella, els quals al seu torn dictaven ordres als seus caps d'esquadra.

Sota els dictats de Dionís Eroles i la pròpia direcció del servei pel seu Secretari Joan Solans, es va instal·lar a una finca llevant a la torre del carrer de Santaló, un aparell receptor que tenia instal·lat el seu microfon al despatx dels conspiradors; i ambdós homes de la revolució, i conspiradors de llurs propis forces, deixaren que aquesta cinquena columna s'organitzés i portaren secretament el seu control.

Incidents esdevinguts fa pocs dies que ens han donat un avançament en l'element tebi, enconyint en les files de l'Exèrcit i l'Ordre Públic, i la pròpia sortida d'un Delegat per a rebre ordre del Consell de «Falange Española», a Burgos, els aconsellaren extirpar de tot els dirigents i desmantellar els impositors de les nostres files antifascistes i el dia 13 d'aquest mes, els coparen quan estaven reunits en un sopar de comiat al Delegat.

Farem cas omís dels seus plans, que no és convenient que transcendin al públic per exigències dels serveis policials; però si farem remarcar que ho són els fructs diversos atemptats, així com assassinats d'elements que no els servien o en tenien dubte que poguessin entorpir la seva tasca i el ple desenvolupament dels seus plans, i així mateix diversos intents d'atracament per a engruïr llurs ingressos a caixa i demoralitzar la població donant una impressió de desordre. L'un era en ple carrer de Pelai, l'altre a un coix

el qual els comprava or al preu de 14 pessetes gram i que havien de dur-lo a efecte al carrer Saló de García Hernández.

Després dels brindis de comiat i diversos acords presos, entre ells el de donar el nom de carrer de la cinquena Columna al carrer de Santaló i d'edificar la Prefectura de Policia a la finca que els servia de Quarter general, snaren sortint els Grups d'investigació i la Policia afectada al rondó d'Eroles, que hagueren d'efectuar un veritable assalt a la torre per apoderar-se del Cap de les Milícies i el secretari del Consell que les exigències de la seva labor els obligava a residir en aquella.

Els detinguts són: Francesc José Gutiérrez, cap accidental de Falange i cap de Centuria; Santiago Antón Fraile (secretari); Josep Batlle Corredor, cap de Milícies; César Rodríguez, cap de Centuria; Gerol Martínez Jiménez, cap de Centuria; Francesc Martínez, cap de Centuria; Josep Cléries i Pilar Senoranas, Carme Ramos Senoranas, Marina Ramos Senoranas, del grup femení de propaganda i recaptació; i el delegat de Burgos, Robert Arenchibia Echaurren, advocat.

També es troben detinguts alguns militars, entre ells el cap militar del moviment, Benet Ruiz Ruiz, que prestava els seus serveis a la Caixa de Recrutament número 26, al qual per la seva estratègia situació se li havia donat la direcció malgrat d'esser d'una gran graduació comparada amb altres complicats.

La Policia s'ha incautat d'opuscules de propaganda, l'autorització de Santa Marina, delegant la seva direcció al seu nebot Gutiérrez, trossos de la bandera bipolar; plànols de fortificacions en les nostres costes; plànols de la nostra ciutat on es troben enclavades indústries de guerra; diversos anells per a coloms missatgers, dels quals es servien, i altres interessants documents d'organització.

Amb intensitat es procedirà al total anihilament d'aquesta columna, la qual, confiats en el valor i capacitat dels companys Dionís Eroles i Joan Solans, no dubtem que desapareixerà d'aquesta terra amant de llibertat i treball.

que demostraven l'organització que tenien ja quasi enllestida, amb els seus nous plànols que havien d'ocupar quan se'ls donés l'ordre. Ve a ésser com una segona illa de la trobada a López Varela, que serví el 19 de juliol per a descobrir la insurrecció militar.

També hi havia proclamats ja preparades per adreçar als combatents lleials i claus de telegrames adreçats a l'estranger.

LES FORCES ITALIANES TRACTEN INUTILMENT DE REFER ELS SEUS QUADRES

Han estat conquistades diverses cases al barri d'Usera

Madrid, 15. — Les forces lleials al Govern de la República que operen al sector del Jarama, han hagut de rebutjar alguns atacs de poca envergadura des de les nostres avantguardes del sector de Morata de Tajuña i la Marañosa, ja que els rebels, volent sense dubte prendre revenja dels fracassos últimament soferts als nostres fronts, tractaven de reconquistar part del terreny que perdieren. Aquests atacs, que com en estava foren de violència, es realitzaren a primeres hores del matí tractant de sorprendre les nostres forces; però, a mig matí, després de rebuït els atacs, l'exèrcit popular es llançà a un contraatac als dos fronts que esmentem i infringí a l'enemic un dur castig i allunyà els facciosos d'aquella zona.

L'artilleria a primera hora de la tarda s'encaçà de desfer lleugeres concentracions en el camp rebel. L'artilleria facciosa tractà de contraatacar a la nostra, però un dels nostres obusos encertà mb el dels rebels, i foren caïda una bateria dels rebels. Hi ha qui assegura que aquesta bateria quedà seriosament avariada.

En el front de Guadalajara hi ha hagut durant tot el matí intensa foc d'artilleria i notori paquet de focs italians s'han retirat pel sector de la dreta de Trijueque, a l'objecte de reorganitzar-se en el quarter general de la dreta de Madrid, i a la càrrega per tal de reconquistar el terreny perdut. La seva reorganització es porta a cap amb gran intensitat i dintre de la major rapidesa treballa activament la nostra artilleria i la nostra artilleria, la nostra aviació efectuant constants vols sobre les avançades i concentracions enemigues, bombardejant amb intensitat tota aquella zona. Els aparells de caça, al propi temps que ataquen els nostres aparells de bombardeig,

descendeixen a altures invencibles i ametrallen abundantment les zones rebels.

Aquest matí les bateries antiaèries que els feixistes tenen instal·lades en el sector de Guadalajara han disparat intensament; però els nostres caces, en arriscades acrobàcies, han ofert el menys blanc possible a les bateries antiaèries faccioses i, després de complir la seva missió, han tornat a llurs bases sense novetat. Nou sortides han realitzat aquest matí les esquadres de caça i de bombardeig lleials a la República. No han sofert ni una sola baixada, en aparèixer l'aviació facciosa, els nostres caces s'han llançat a perseguir-los, sense que fins ara s'hagi sabut si hi hagut combatent i quin ha estat el resultat.

Des de fa dies s'observava extraordinària activitat als diversos fronts de la Serra de Madrid. L'Exèrcit Popular ha aprofitat la millora del temps per a realitzar un seguit d'atacs que els ha permès millorar notablement les seves posicions, des de les quals en immolables posició poden servir de base per a ulteriors operacions de major envergadura.

Als sectors propers a Madrid, tranquilitat. A Usera, mitjançant una operació envoltant s'ha conquistat un grup de cases. Aquesta operació ha obligat als rebels a retirar més llurs primeres línies, i allunyar-se, naturalment, cada vegada més del lloc on fins avui es trobaven.

Res digna d'esmentar hi ha hagut als sectors propers a la capital de la República, a excepció feta del front d'El Pardo, on la nostra artilleria ha hagut de castigar educadament les línies de reraguarda enemiga.

Miaja presidi l'enterrament del camarada Diéguez

Madrid, 15. — Ahir, a la tarda, tingué lloc l'enterrament del camarada Diéguez, germà del conseller de milícies de la Junta Delegada de Defensa de Madrid.

A l'acte assistí nombros públic. Presidiren el funeral seguit el general Miaja i diversos consellers.

Pasqual Tomàs, secretari de la UGT, sofreix un accident automobilístic

València, 15. — El diputat socialista i secretari de la Unió General de Treballadors d'Espanya, Pasqual Tomàs, sofrí ahir tarda, al seu retorn de Londres, un accident d'automòbil que, per fortuna, no ha tingut les greus conseqüències que es va temer des de bon principi.

Pasqual Tomàs va sofrir petites ferides al braç dret i un dels agents de l'esorta que l'acompanyaven va resultar també amb ferides al braç i a les mans, qualificades de pròximes rescat.

UN ESTUDIANT DE CAMBRIDGE MOR PER L'ESPANYA REPUBLICANA

València, 15. — Es rebien notícies on es dona notícia que a la Universitat d'Oxford i Cambridge es porta a cap una intensa propaganda a favor de la causa espanyola.

S'han celebrat dos miting d'ajuda a Espanya i un a la memòria de John Cornford, estudiant de la Universitat de Cambridge, mort en el front de Còrdova, on lluitava a la brigada internacional.

Així mateix, a Bulgària, una sèrie d'organitzacions estudiantils de diverses tendències socialista, anarquista, catòlica, comunista i agrària, han creat un Comitè d'ajuda a Espanya, que porta recaptades 7.000 lèves.

LA JOVENTUT MOBILITZADA NECESSITA EL TEU FUSELL. NO L'HI NEGUI!

El conseller d'Agricultura efectua un viatge relacionat amb l'exportació de les patates primerenques

Aquest migdia el conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, Josep Calvet, ha sortit cap a Anglaterra.

Aquest viatge del company Calvet —en el qual concorre la doble personalitat de conseller d'Agricultura i President de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya—, té per objecte principal estudiar sobre el terreny les possibilitats de l'exportació del vinent esplot de patates, primerenques que, com és sabut, constitueixen anualment una important font d'ingressos per a la nostra agricultura, a complir la gestió preparatòria d'aquesta exportació.

A més a més, el conseller Calvet aprofitarà el seu pas per París per tal d'entrevistar-se amb les autoritats franceses i tractar amb elles de diversos assumptes de molt interès per a l'economia agrícola de la nostra terra.

Acompanyen al conseller en aquest viatge, el Sots-secretari d'Obres Públiques de la Generalitat, Manuel Serra i Moret; el President de la Secció de Vendes de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya, Joaquim Pou i Mas; i Rafael Ber-

tran, President de la Federació Comarcal de Sindicats Agrícoles del Maresme.

Mentre duri l'absència del conseller d'Agricultura, s'encarregarà del despatx de tots els afers departamentals el director general d'Agricultura, company Lluís Ardicla.

Demà, la Delegació d'Euscadi inaugurarà una emissora

Demà, dimarts, a la tarda, tindrà lloc la inauguració del Departament Comercial de la Delegació General d'Euscadi a Catalunya i de l'emissora D. E. C. número 1.

Assistirà a l'acte en nom del Govern d'Euscadi el conseller de Comerç i Proveïments, senyor Ramon Maria d'Asadoro.

L'acte serà retransmes per les emissores catalanes de la Generalitat.

Articles que no es poden exportar...

La Conselleria de Defensa ha fet pública la nota següent:

«Es posa a coneixement de tots els fabricants de filats i teixits de llana, cotó i juta, que tot article que es pretengui exportar sense el corresponent aval d'aquest Departament de Proveïments al Front, serà rebutjat per la Conselleria de Defensa i tramès als fronts de combat.

Es recorda a totes les empreses de transport, recaders i particulars, que exportin les mercaderies esmentades, sense el previ control indicat, la responsabilitat que incoorren, i les conseqüències immediates a que hauran d'atèndre's».

Ha estat enterrat un altre heroi

A dos quarts de quatre d'aquesta tarda ha estat enterrat el militant antifascista Antoni Mendes i Rodríguez, mort a conseqüència de les ferides rebudes al front de batalla.

L'enterrament ha sortit del Hospital Militar, on estava hospitalitzat l'heroic milicià, que era de nacionalitat portuguesa. Això ha fet que la presència del dot estigués ocupada per representacions de la Unió de Portugueses Antifascistes, entre els quals hi havia el doctor Cortegoso i Ramos.

Al funeral hi havia representacions del PSU i altres organismes revolucionaris.

La tasca cultural de l'Agrupació Professional de Periodistes

La tasca cultural de l'Agrupació Professional de Periodistes (A.G.P.P.), que s'inicia ara amb un curs de llengua russa a càrrec del professor Maxim Riskov, ha estat rebuda amb gran interès entre l'element periodístic. La matrícula per a l'esmentat curs, ampliat ara als familiars i amics dels socis, es tancarà dintre de pocs dies. Convé, doncs, que a quells als quals interessen els curss aïllats a passar per les oficines del Casal de la Premsa (Rambla dels Estudis, 6).

Són traslladades les Oficines de Transports de Guerra

Es posa a coneixement de tots, que les oficines de Transports de Guerra han estat traslladades a Palau de la Metahúrgia (Parc Central), Avinguda de l'Exposició (entradu per la Plaça d'Espanya). Telèfon núm. 31823.

S'ha perdut un carnet

S'ha extraviat el carnet d'identitat del guàrdia Fulgenci Alvarez i Rodríguez, pertanyent al cos d'Assalt.

Hom prega a la persona que l'ha trobat, el lliuri al grup núm. 15 d'Assalt, Compagnia d'Expedients, caserna de la Plaça d'Espanya.

El conseller primer, Terradellas, en un parlament recent que, com tots els seus, porten l'aval d'una actuació, deia: «Fora impardonable, i les generacions que tindran ens en podrien exigir responsabilitats, si en aquestes circumstàncies ens deixéssim portar només per petites passions partidistes, personals o d'organització i per matissos ideològics.

Catalunya no vol contraure aquesta responsabilitat enorme. S'ha donat perfectament el paper decisiu que li està reservat en la lluita. I no es mostrarà indigna de la seva missió.

Des del 19 de juliol de l'any passat, Catalunya empenya les armes. Però és ara que ha après el valor de les armes i la necessitat imperiosa d'esprindre les ambigüitats. O batre's coratjosament i ordenadament, o bé morir. És el dilema de l'hora. El triomf no residirà en les flonjors de la rearguardia. Es als camps de batalla. El qui no vagi a cercar-lo allí és un insensat, o bé un cobard. O, potser, un traïdor...»

MADRID ESPERA EL VOSTRE FUSELL

Més proves de l'ocupació italiana de Mallorca

València, 15. — Al Ministeri de Marina i Aire s'ha facilitat una nota que diu així:

«Com a prova curiosa de la intervenció de les forces armades italianes de tota mena en la lluita que es sosté a Espanya i com a senyal d'acatament dels facciosos als comandaments estrangers, reproduïm el text d'un radiograma adreçat des de Palma de Mallorca al representant diplomàtic de Franco a Roma, i que diu així:

«Avui s'ha acomodat per relleuament l'almirall Yachino, de l'esquadra italiana. Preghem a V. E. sol·liciti la continuació aquí del dit almirall, per l'excel·lent tasca que ha desenvolupat i la gran importància de Mallorca, base naval i aèria on és necessària la continuïtat d'actuació. És urgent la gestió, perquè arriba el relleuament el diuturn».

PROCLAMES DESTINADES A LES TROPIES I A L'ESTRANGER

Així mateix durant l'escorcoll es trobaren documents molt importants

UNA NOTA DE L'ESTAT MAJOR DE LES OPERACIONS DEL CENTRE

(Ve de la primera pàgina.)

ciacions faccioses, sens dubte per a desorientar l'opinió europea i per a sospendre el mont de llurs tropes ja relaxada, que radin una pota per a desmentir els nostres triomfs en el front de Guadalajara, acumulant falsedats. Es tracta d'amagar a Europa l'escàndol de la violació d'Espanya per exèrcits estrangers i d'entrar el front de Catalunya, ningú no ha d'ocupar altre lloc que el que designi el govern de la Generalitat. Es, doncs, així el que anem a fer. A complir el que ens manin els nostres mateixos representants en el mas alt organisme del poble, que és el que ens ha de portar de cara a la victòria i a qui ha d'administrar des d'ara tots els esforços del poble de Catalunya a profit de la causa antifascista».

deixen — algunes en massa — ho demostren els comunicats de reconeixement de l'aviació. Ignorem el rebat del seu degavell; però ho pot certificar el fet que dues divisions italianes s'hagin retirat a la rearguardia per a reorganitzar-se.

Es cert que els rebels avançaren els dos primers dies d'ofensiva uns quilòmetres, però del seu fracàs en la seva prova va declarar d'un cap de batalló de metalladors desconfiant, que afirma que el pla consistia: Assolir en la primera jornada, Brihuega; en la segona, Guadalajara; en la tercera, Alcala.

Diuen que les nostres perdes són espantoses. Mentida! Un dels batallons, precisament el que capturà ahir major nombre de presoners i major actuació ha tingut en els tres dies de contenció de l'enemic, ha sofert tres morts i als ferits.

Tots els espanyols i tot Europa han de saber la veritat: Espanya està envaïda. Es desolladament cert que operen al front de Guadalajara quatre divisions italianes —problematitzat, és— completament italianes, contra homes que no tenen altre major pecar que voler defensar les llibertats del seu poble, la regeneració de la política i de la societat i la independència de la seva pàtria.

Comandament primera divisió voluntària del Lluitador, Estat Ma-

lor. Número 136. Protocol d'operacions. Alcala del Pinar, 15 de març del 1937. Any XV. Objecte de l'operació: Sobre Guadalajara. Carta 1.400.000 adreçada al comandament de la brigada d'infanteria divisionària, al primer Regiment d'Infanteria, al Batalló de Metalladors, al primer Regiment d'Artilleria, a la tercera bateria contra aeronaus de 20 mm., a la Compañia de Defensa, a la Compañia de Guerra Química, a la Secció de Sanitat, als Hospitals 1, 2, 3 i 4, a la secció d'Intendència, a la desena d'autorepartiment (aquesta és la unitat que té al cap de la cura, administració i entreteniment dels camions automòbils, uns dos-cents o tres-cents que pertanyen orgànicament a les diverses unitats), al cap de Sanitat, al cap de Transmissions, al comandament de la Secció de Carabiners.

La segona divisió d'infanteria, venç la defensa enemiga i assolí al final de la jornada d'ahir la línia Est d'Almadrones, a cavall de la carretera d'Algora a Guadalajara, a l'encreuament de Mandeyona a Masegoso.

EL FUSELL ES DEL POBLE. EL GOVERN DEL POBLE TEL DEMANA

lloc i forma de presentació, per tal que no pugui produir-se cap obstacle i les casernes puguin absorbir la totalitat dels homes compromesos en la crida del Govern.

La gesta de la joventut catalana ha significat aquest matí el sentit de disciplina i d'ordre de combat a favor de la República, que senten els antifascistes que no han defensat encara amb les armes la llibertat del poble.

La manifestació de la Plaça de la República s'ha dissolt als crits de «Visca Catalunya!», «Visca la República!», «Visca el President Companys! i «Visca l'Exèrcit Popular!».

El qui resti al marge de la política de guerra ha d'ésser tractat com a facciós

Elements infiltrats entre els obrers intenten evitar que es compleixin els acords del Consell de la Generalitat

El Comissari General d'Ordre Públic ha facilitat, aquest migdia, als periodistes la següent nota:

«Els darrers acords del Govern de la Generalitat, després d'haver aprovat el decret sobre la nova organització de l'Ordre Públic a Catalunya, assenyalen un nou camí per desenvolupar les activitats polítiques i socials de les masses obreres de la nostra terra.

Ha estat la acomplerta la primera tasca que feia referència a la dualitat de funcions en la direcció de les forces que han de vetllar per la seguretat i l'ordre de la nostra rearguardia, i avui, malgrat que el Govern no hagi pogut encara en vigor els esmentats decrets, tots els membres que integren, com a representants autoritzats de les organitzacions i partits que formen el bloc antifascista, han imposat a la marxa els esdevinements un ritme accelerat i el qual hem de sotmetre'n tots pel bé de la lluita que menem contra els nostres enemics.

El Govern de la Generalitat ha seguit que ja és hora de fer viure tothom per la guerra. Els fronts i la rearguardia cal que siguin una mateixa continuïtat de les seues accions. Políticament, a les ciutats, com a reflex d'una acció ferrea al front. Tots haurem de treballar intensament per a la guerra. Cadascun des del seu lloc. I aquests acords del nostre Govern, sentits per tot el poble, seran aplicats integralment.

Ens trobem, doncs, que hem de fer més efectiva la nostra lleialtat, com a reflex d'una acció ferrea, major rendiment i profit de la causa antifascista, i la tasca que comporta als que hem de vetllar per la seguretat i l'ordre a la rearguardia ens fa fer aquestes re-

flexions. Per informacions rebudes darrerament es sap que els elements facciosos entre els militants de la classe obrera intentaran fer un treball actiu i conscient per tal d'evitar que els acords del Govern es puguin portar a la pràctica. Els saben que si el poble de Catalunya transforma en realitats immediates els anhelos que sent i que ha expressat, més d'una vegada, el feixisme no trigaria a ésser derrotat. Altresment, però, si el poble de Catalunya no dona tot el rendiment de què és capaç el nostre triomf no seria possible. Darrerament s'han produït a València fets que demostren fins on arriba la infiltració dels emboscats en els nostres rengles. El comissari general no voldria que aquestes fets es reproduïssin aquí per tal que la seva influència podria reportar-nos. Es per això que avui s'adreça a tots els ciutadans i els diu que s'abstinguin de participar en la més ínfima tasca que surti fora del que ha manat el Govern. Jo no he de fer altra cosa que fer complir allò que acordà el Govern de la Generalitat. No puc prendre'n altres iniciatives que les que dimanin dels esmentats acords, però així sí, si els representants de totes les organitzacions i partits polítics antifascistes han acordat impulsar una política de guerra, no podem tolerar que ningú quedi al marge d'aquesta política. I aquell que li hui voldrà dir que no està amb el Govern, que no està amb nosaltres i que, per tant, cal tractar-lo com a facciós.

La guerra pública ha demostrat altres vegades la seva entesa. També ho demostrarà ara posant-se totalment al servei del Govern, tant si l'envien al front com si li encarreguen tasques de rearguardia. Per altra part cal dir que

en les actuals circumstàncies no hi poden haver actituds tèrboles, i tots aquells que intentin desvirtuar la força pública amb campanyes d'intimidació, faran una tasca contrària al sentit del poble i, per tant, en contra del Govern. Com della molt bé el President de Catalunya, ningú no ha d'ocupar altre lloc que el que designi el govern de la Generalitat. Es, doncs, així el que anem a fer. A complir el que ens manin els nostres mateixos representants en el mas alt organisme del poble, que és el que ens ha de portar de cara a la victòria i a qui ha d'administrar des d'ara tots els esforços del poble de Catalunya a profit de la causa antifascista».

EL DOCTOR BERMANN, AL CASAL DEL METGE

La secció de Mestres de la FETE, aprofitant el pas per la nostra ciutat del gran Rutador antifascista argentí Dr. Bermann, professor universitari que ha vingut a compartir amb nosaltres les hores greus que vivim, ha organitzat una conferència a la tarda, al Casal del Metge, la qual versarà sobre el tema: «Significat dels moviments juvenils».

La personalitat d'aquest gran amic d'Espanya, la gesta admirable del seu viatge, el que això té de valor en el món internacional, són motius perquè tots els nostres professors i estudiants de Barcelona assisteixin a aquesta conferència demostrant la seva solidaritat en la nostra lluita contra el feixisme invasor.

Aquest matí, a la Plaça de la República

La joventut catalana manifesta la seva adhesió al Govern de la Generalitat

La disposició del Consell de la Generalitat d'incorporar a files les lles dels anys 1932 al 1936 ha estat acollida amb gran entusiasme per la part del poble en general, com per la mateixa joventut compromesa, que, avançant-se a les disposicions del Govern, havia intervingut en diverses ocasions manifestant-se a favor de la seva mobilització.

La satisfacció que ha produït l'acord que el Consell prengué en la reunió del passat dissabte, ha culminat aquest matí en la manifestació que s'ha format a la Plaça de la República. Prop de les onze, com obint a una consigna, s'han con-

gregat aquest matí, davant del Palau de la Generalitat, nombrosos grups de joves dels afectats per la disposició, o sigui de les lles del 32 al 36, entre els entusiastes, mobilitzats, s'havia donat la idea de manifestar al Govern de Catalunya, la seva adhesió, i l'entusiasme que ha d'esperar per a la seva mobilització.

Era, també, desig dels manifestants, que s'han reunit en nombre de prop d'un miler a la Plaça de la República, fer saber la seva voluntat que tenen que següiment al «Diari Oficial» publicui les disposicions complementàries del Decret d'incorporació, relatives a la data,

lloc i forma de presentació, per tal que no pugui produir-se cap obstacle i les casernes puguin absorbir la totalitat dels homes compromesos en la crida del Govern.

La gesta de la joventut catalana ha significat aquest matí el sentit de disciplina i d'ordre de combat a favor de la República, que senten els antifascistes que no han defensat encara amb les armes la llibertat del poble.

La manifestació de la Plaça de la República s'ha dissolt als crits de «Visca Catalunya!», «Visca la República!», «Visca el President Companys! i «Visca l'Exèrcit Popular!».

El Pla del Llobregat, en Camprubi i "l'empelador" de les roses -Els clavells de Tolstoi i el germà de Ferrer i Guàrdia - El tutur rosei al municipal

LES ROSES, AMB BAIXADORES DE CATALUNYA

Alto del turista que a Ginebra no veia el llac Lemán, ens passà l'altre dia a n'altres. Varem anar als poblets del pla del Llobregat i no veíem ni una rosa.

Després algú ens aclarí: —En aquesta època, gairebé no n'hi ha cap, però veniu, veniu d'aquí un mes i m'is i us quedareu parats de tanta cosa bona, fins i tot els ulls us faran mal dels colors que tindreu davant vostre.

I amb la mà ung assenyala uns camps immensos, on es cultiven roses, milers de roses. Tot el pla n'està farrat.

A Cornellà, les portes, les finestres, els camps, estan armats per les punxes dels aïres roses. Els poetes sempre han tingut una certa mania amb aquest dimoni de punxes.

«No hay rosas sin espinas ni amor sin celos...» Però, la millor poesia, creieu-ho, és la rosa. Aquesta rosa que avui no hem pogut veure, però que dintre uns setmanes serà la mestressa i senyora d'aquestes vessanes on els poblets i els ensims no hi tenen res a fer.

El final del trajecte de l'autobús, que llisca bruixant per la carretera mullada, és Rosés del Llobregat, abans Sant Feliu.

Quan va arribar l'hora de canviar el nom d'aquell sant per un altre de laic, i més adient a les circumstàncies, no va ésser cosa de pensar-s'hi massa. Només un cop d'ull al voltant. Tot era roses, i roses i roses i roses.

Feliu hi havia l'empelador de les roses, el pare d'una sèrie innumerable d'aquestes flors: en Pere Dot, indubtablement, a l'estranger, tan important com la muntanya de Montserrat, el Museu d'art gòtic, l'Exposició, o qualsevulla altra cosa nostra famosa. El nom no deuria, doncs, trigar gaire a sortir. Algué, d'una manera solemniat, pronuncià les paraules de costum.

—Es dirà: Rosés del Llobregat.

EN CAMPRUBI DE LES ROSES

Nosaltres baixàrem al poblet abans: a Sant Joan Despí. Anàvem a veure un jardiner prestigiós, Ciprià Camprubi Nadal. Napoleó —perdonem la cita— deia: «qui s'arriba a la ciutat, reconeix la seva pàtria pel perfum de les seves flors. Nosaltres salvant la distància, que humilment reconeixem que ens separa del gran cor, també hauríem reconegut la casa d'En Camprubi per l'olor de les plantes dels romanins i dels xiprers que l'envelten.

El no hi és. Malgrat que plou, preferim passejar una mica pels camps en direcció al riu. No fa molt que ha començat a ploure. La terra encara és elixada. El cel s'ha cobert totalment de núvols. Es cap al tard i tot s'enfosqueix; només al final dels camps, l'aigua del riu paga l'humiditat per una claror que no sabem d'on ve, però que converteix el Llobregat en una gran tira d'argent de quilòmetres i quilòmetres de llargària.

El rosers no han florit. És veritat. En canvi, els arbres fruiters estan jervats de flors blanques, grogues, i encara, ens diu un pages, no han florit tots.

—Deixeu que vingui una mica de bonança, i veureu aquest camp... Quan hem tornat a cam Camprubi, aquest ja era a casa.

Davant nostre tenia un home, que us juguà cinc duros contra un que es ungués o nord-americà. La cara és colorada pel sol. Els ulls són blaus, serens. Els cabells blancs. El vestit gris i ben tallat. De complexió normal. El tipus perfecte del corredor de borsa o de cotons que no us sorprendria gens que us diguessin que és fill de Liverpool o de Nova York. Camprubi és italià, i a més, viu de les roses. Ara acaba de guanyar el Diploma de Mèrit de la «National Rose Society» amb la rosa de la seva obtenció, «Violinista Costa», que ja havia guanyat la Medalla d'Or que es concedeix a les roses nacionals en el Concurs Internacional de Rosés de Tardor, que es celebra a Pedralbes el passat any.

A la gent que no sap gran cosa de les roses, aquesta notícia no li farà perdre cap hora de son. Per a tots aquells que viuen dins aquest món meravellós, bucolic i perfumat, és una cosa que té importància, al més no, perquè a desgrat de la guerra, a desgrat de tot, encara, una flor catalana aconseguí embaumar una sala de Londres, com la més bella, gràcies a l'espíritual de les ambaixadores antifeixistes. I no us arreu que aquesta entitat anglesa són quatre gals. La «National Rose Society» compta amb 14.500 socis. Un dels jardiners que ha obtingut més premis d'aquesta entitat, amb les seves creacions meravelloses, és Pere Dot.

EN DOT, DE ROSES DEL LLOBREGAT

El qui ha «feta» més roses a Catalunya, indubtablement és ell, en Pere Dot. Encara que Camprubi, Munné, Padrosa, Pahissa, Mateu i d'altres han arribat a crear tipus magnífics, el qui se'n duu la palma, indiscutiblement, és En Dot, un dels homes de més prestigi de Catalunya. Molts polítics, molts escriptors, molts artistes de casa nostra voldrien tenir l'anomenada Internacional que posseïa aquest home de tracte fàcil, modest, modestísim. Les seves creacions, especialment la «Catalonia», han estat contemplades per tota mena d'ulls i tota mena de cares. A la casa on viu no us entendrieu de medalles, diplomes, cops i trofeus de tota mena i manera guanyats en concursos.

Des del 1912 que ve creant roses, com aquell que crea sonates o simfonies. Tot el que fa és bo, i ens atrevirem a dir que el millor és ell mateix, aquesta modestia i aquesta bonhomia amb què es passa la cura de les seves vessanes de terra plenes de roses, unes flors que tot el món ha admirat.

EL GERMA DE FERRER I GUÀRDIA

Ja ho hem dit, aquí només hi ha roses. Alguna altra planta escadussera, però poques. ben poques.

Un dia vàrem conèixer un home que tenia pels clavells la mateixa dèria, el mateix entusiasme que Pere Dot té per les roses. Era Josep Ferrer i Guàrdia, Vivia a Llançà. Quan baixàvem a l'estació per anar al Cafè del Comerç, de Port de la Selva, a fer una sopa o un arròs de peix, sempre vàiem un vell passejant-se amunt i avall de l'andana de l'estació esperant que li descarreguessin algun sac de terra especial o un adob d'aquells que fan milacles.

D'allí estant podíem contemplar els marlets del castell de Sant Salvador, el blanc i el blau del port de Llançà i l'estesa de vessanes de terres plenes de clavells de Ferrer. En tenia de tota manera, de tots colors, petits i grans. Era una autèntica meravella. Als narius us arribava una olor de clavells i de llubaros a la brasa que us marejava i us feia ganes de quedar-vos al pais respirant aquell aire tot una figura de copa ampla i acollidora.

Aquell vell copat, de barba blanca i retallada, era germà de Ferrer i Guàrdia, afusellat als ginecs de Montjuïc. També li agradava jugar amb les idees i afusellar les coses i els clavells amb noms evocadors: «Germinal», «Acràcia», «Bakunin». Però la seva vida era les flors. La seva mort, ocorreguda no fa gaire temps, fou la d'un déu pagà.

Josep Ferrer, l'any 1898, volent que les coses no pintaven gaire bé,

Aquesta rosa és una flor nostra: «Violinista Costa» li han posat per nom, i acaba de guanyar un premi a Londres. En aquests moments representa la més gentil de les nostres ambaixadores antifeixistes.

abandonà la seva torre de Montgat i sense deixar-hi ningú dels seus s'embarcà cap a Austràlia. Quan arribà a Melbourne, tenia una fama que no s'hi veia, ganes de dormir i tot plegat, fet i debatut, disset francs a la butxaca, que amb el canvi d'allà no en tenia ni per a fer cantar un coc.

Ferrer era de bona fusta. Un treballador com una casa. Al poc temps ja el veíem establert a Vendigo, a unes cent tres milles de Melbourne. La finca té molts homes i set vessanes plenes de clavells. Esdevé una persona important al país. El ministre d'Agricultura d'Austràlia el considera i arriba a consultar-li coses. Un dia sent que el pessega el cuc de l'enyerament i ja el tenim de bell nou a Catalunya, a Llançà, a un palau que havia estat propietat d'un carlinot famós.

Quan ens ensenyava la plantació, el hivern, mai no s'oblidava d'aturar-se davant un clavell blanc avellut, d'una olor finíssima, exquisida.

—Són els clavells de Tolstoi.

Un altre potser s'hagués posat a riure en veure amb la serietat que Ferrer deia aquelles paraules. Jo, no. La família de Lleó Tolstoi era íntima amiga de Josep i una vegada li envià una clavella que foren els preferits del gran escriptor. Ferrer els feu riure, en tingué cura, els arrià. I ja ho veieu, ara tenim a Catalunya una clavella que moltes vegades els havia ensenat l'autor d'«Anna Karenina».

150.000 ROSES

Tornem a les roses. L'alçament faccós també els ha fet mal. Ningú no en compra. A l'any 1930 s'enviaven a les províncies espanyoles una 150.000 roses. Ara, ni un. Existeixen uns quants homes, els creadors, i sobretot un grapat d'obrers que viuen de la seva obtenció i del seu cultiu. Si aquesta branca, avui dia importantíssima, de la nostra horticultura es paralitza, difícilment es podrà tornar a arrencar mai més.

Abans d'esclatar l'alçament faccós, el nostre Consistori tenia el projecte d'instal·lar un magnífic rosar en terrenys propietat de l'Ajuntament, situats entre el Passeig de Manuel Girona i Avinguda Pedralbes. S'hauria d'implantar aquest projecte, que no fos sempre així, projecte, perquè fet i fet els jardiners, els nostros roseristes, han de viure, i al capdavall la victòria la voldrem coronada de roses catalanes.

Artur LLORENO

MOLT IMPORTANT

TOTES LES GASETILLES I ELS COMUNICATS QUE NO S'GUIN REDACTATS EN CATALA NO SERAN PUBLICATS

Adquirir el segell d'AJUT INFANTIL DE RERAGUADA a benefici dels infants víctimes del feixisme

Escolta, ciutadà!

Madrid suporta totes les vicissituds de la guerra amb increbantable disciplina

QUEVIURES PER A MADRID!!!

AVUI, JA NO CONEIXERIES MADRID, LECTOR...

Madrid (del nostre corresponçal). Es indubtable que la guerra porta, amb el seu constant seguici de dolors, una sèrie de transformacions en la psicologia dels pobles tan sorprenent com increïble...

Feia prop d'un mes que no caminàvem per la capital de la República, i quan a penes fa quaranta-vuit hores que hem entrat pels seus raval, creuats en totes direccions per formidables obres de fortificació, ens ha fet l'efecte que arribàvem a una gran ciutat desconeguda...

Res no recorda en l'hora actual el Madrid de fa quatre mesos... La ciutat abandonà aquella frivolitat tan seva i s'ha posat seriosa, encara que pels seus carrers típics i les seves places tradicionals, brota neta la gràcia i no s'escota mai la facciosa.

Desaparegueren aquelles masses milicianes vestides de cent maneres diverses i avui solament es veuen els verds uniformes d'un exercit regular, que sense crits ni gestos destremats camina per la població entera el mirar amorós de l'element civil...

L'encontre amb caps i oficials dóna idea de la fèrria disciplina que s'ha imposat; ell mateix aquell mibicià tot efusió una mica avalotada, que ara tanca el puny, l'alèxia a l'alçària de l'elm i saluda amb admirable art militar...

No hi ha confusió als cafès, ni als cinemes i teatres, malgrat que tots estan plens de gom a gom de públic. Ningú no crida ni tracta d'imposar-se per la força bruta. Impera un sentit absolut dels deures i obligacions.

Tot ho ha aconseguit la guerra i el sentit de la responsabilitat. Aquelles legions de captaires, han desaparegut i en una demostració meravellosa d'humanitat, aquest poble els ha recollits per tal d'evitar que es morin de fam.

Ha cessat l'impressionant peregrinar dels fúgtius camperols que envaïen la ciutat i acampaven a les estacions del Metro, convertides en cuines i habitacions, o a les voreres dels portals o a les sales dels teatres.

L'ACTITUD SUBLIM DE LES DONES. NI VACILLACIÓ NI PANIC QUE DEPRIMEIX...

Quan les plomes privilegiades dels nostres pensadors cussell amb les seves més belles imatges el gest, sublimat per tots els heroïsmes, de la defensa que Madrid fa per no caure en l'abjectió de l'esclavitud feixista, seran pocs tots els cants de lloanga que es facin a honor d'aquelles legions de milicians que acudiren en devesall impetuós a conquerir els primers redutes facciosos de la ciutat i més tard a la serralada i al pla, a contenir amb els seus pits l'avanç dels ban dolers rebels...

Aquests no aconseguirien els seus propòsits, ni més tard aconseguiran posar els peus sobre els carrers de Madrid...

Ningú no podrà oblidar-ho, però... recordem-nos de les dones! A elles es deu la meitat d'aquesta gesta meravellosa de la defensa de la capital de la República, que avui és l'espalme internacional... Que diferent hauria estat la sort de Madrid si al primer bombardeig aeri o en fer explosió el primer obús al seu caseriu aquestes valentes i abnegades dones s'haguessin posat a plorar!

Ni una llàgrima, ni una queixa, ni una vacil·lació, ni un gest de pànic irrefrenable que pogués deprimir l'ànim dels seus homes...

Volaven a trossos homes i nens sota la urpada brutal de la dinamita, i les dones, sense queixar-se, recollien les seves víctimes i corrien al carrer a amenaçar amb els punys closos el sinistre pas dels voltors negres...

Després anaven al carrer per tal de recollir aliments per a fer el menjar que havia de donar fortalesa i ànim al combatent de la casa... I així seguïem, sen ceres, mestresses absolutes dels seus nervis, encoratjant els seus homes, elevat per minuts la seva moral que, si a les trinxeres es fortifica davant de l'enemic, en tornar a les seves llars a gaudir d'un ben guanyat descans, s'acrex davant l'optimisme d'aquestes heroïnes de la resguarda que no toleren el més petit dubte sobre la victòria final dels lleials a la democràcia...

Amb elles no pot ni la metralla ni la mort dels éssers volguts, ni el fred cru de l'hivern. No hi ha rielles, que serien absurdes i intolerables en aquests moments de tan profund dramatisme, però tampoc no es veuen llàgrimes, ni nostres espantadissos, ni se senten queixes deprimentes...

NO ES PARLA DE POLITICA, NI ES VEUEN BORRATXOS, NI NI HA BARALLES

Cap poble no ha avantatjat mai Madrid en l'apassió nada discussió de la cosa pública. La política fou sempre una de les seves més grans febleses. Però la lluita, en què es ventila la seva dignitat de ciutat lliberal, ho absorbeix tot, i homes i dones van a aconseguir la victòria encara que sigui a costa de les seves pròpies vides... Ha estat una consigna més que s'han imposat i la heroica veïna de la capital de la República:

—Que ningú parli de política, —diuen els uns.

—No és moment de discutir de política —diuen els altres.

—Deixem de banda el nostre ideari polític, que ara no ha d'interessar ningú —asseguren d'altres.

—Aquí només tenim temps de pensar en la guerra

I aquestes ensenyances, que han d'ésser com un espill de comprensió on es mirin tots els pobles espanyols, enemic del feixisme, es porten contundentment... Fa tres mesos que a Madrid ni es parla ni interessa la política...

Més encara: el veí de Madrid, el que a la ciutat màrtir té els seus fervors, el que a ella acudí per tal de defensar la seva vida de ciutat, llure, tots els que es mouen en l'avui emmurallada capital, s'han imposat mesures estretíssimes d'abstenció. Saps quines són, lector amic? Escolta-les: a Madrid, fa més de noranta dies que ningú no ha contemplat el vergonyós espectacle de veure un home borratxo pels carrers; en cap de les quinze cases de Socors que hi ha en el recinte de la ciutat no hi ha hagut necessitat d'administrar l'amoniac a cap ciutadà. I no serà perquè no hi hagi homes als quals els agradi el vi i llocs on poder satisfer el seu desig. De tot això hi ha; però per damunt d'això hi ha l'alt concepte de la pròpia responsabilitat en aquests delicats moments.

En temps passats, era estrany el dia que les Comissaries de vigilància i els llocs de seguretat deixaven d'intervenir en vint o trenta casos per escàndols o baralles... La guerra, la ventada de la lluita en què la ciutat està entestada, ha escombrat aquells focs pestilents de vagància i pinxeria. Ni un full de paper d'ofici hi ha hagut, necessitat d'embrutar per aquesta causa. Ningú no es baralla, ningú no es desafia. El valor és necessari a les trinxeres. Allí té el seu marc adequat i a ell acudeixen els homes de Madrid enforvitats per l'entusiasme de la causa republicana. Solament es recorda en aquests quatre mesos que Madrid tota tan de prop i tan dolorosament els cops de la guerra, una baralla en un cert cafè de la Puerta del Sol. Els dos homes es pegaren, arribaren els guàrdies i per ordre de la superioritat, tots dos estigueren quinze dies obrint trinxeres a la línia de foc. Des d'aleshores no hi ha hagut més baralles.

Un altre aspecte meravellos de Madrid és la seguretat amb què el ciutadà honrat tothora marxa pels carrers. Ni tan sols existeixen grups d'incòntrolats.

Hi ha una policia per a tranquil·litat dels veïns que és l'única autoritzada per a practicar detencions, i la més petita extralimitació en aquest aspecte és castigada amb la major severitat. Es la disciplina de ferro que el propi Madrid ha infiltrat a les seves entranyes.

MALGRAT LA METRALLA, LA NORMALITAT ES ABSOLUTA

Amb un gest de legítim orgull i amb una frase prenyada de profunda satisfacció, ens ho diu en el seu despatx oficial l'alcalde interí de la ciutat màrtir, Fabià Talauequer:

—Es inútil tot el que facin per a trastocar el ritme de l'activitat madrilenya. Ni autobusos, ni morters, ni avions llançant tones de metralla sobre les nostres cases no han estat ni seran capaços de torbar la normalitat. En cap moment —i n'hi ha hagut de molt amarg— no ha deixat de funcionar el telèfon, la llum, l'aigua, la radio, els tramvies, el Metro, i tots aquells serveis imprescindibles a una gran ciutat. I aquí estem tots tranquils, fermes, segurs que Madrid serà la tomba del feixisme...

Així parla l'alcalde interí de Madrid i així pensem nosaltres.

UN ATUR EN EL TEU CAMI...

Escolta, lector; escolta, ciutadà que vius lluny del macabre espectacle de la guerra: El Madrid tan cautat pel seu heroïsmes, que s'ha imposat amb disciplina de ferro —que tots hem d'imitar— el deure de destruir la bestia feixista, no demana res i és molt el que les seves dones i els seus nens necessiten. Quan t'asseguts a taula pensa que allà la defensen, entre les boires de la terra castellana, unes masses d'éssers que fa temps que oblidaren allò que és un fart a l'estómac. Restringeix el teu menjar, lector, priva't d'un plat, sacrifica la teva satisfacció i uns i altres contribuïm sense descans, sense parar, sense donar pau a la voluntat ni assossec a la butxaca perquè aquells germans, carn de la nostra carn i sang de la nostra sang, no seixin l'amargor de sospitar que el nostre egoisme els ha oblidat...

Grava al teu cervell aquestes frases que han d'ésser avui la consigna de tot espanyol digne: Queviures per a Madrid!!

La conferència d'ahir de Joan P. Fàbregues

Ahir al matí, al cinema Coliseum, donà la seva anunciada conferència el destacat militant de la C.N.T. Joan P. Fàbregues, el qual desenvolupà el tema: «Els factors econòmics de la revolució espanyola». Hi assistí nombros públic. Després d'unes paraules de presentació del conferenciant, pronunciades pel secretari de les oficines de propaganda de la C.N.T.-F.A.T., Jacint Torroja, aquell començà la seva dissertació.

Començà dient que totes les revolucions tenen un motor popular que les impulsa i que a l'actual també li succeïx igual.

Es referí al Decret de Collectivitzacions, i digué que no era una finalitat, sinó un mitjà, que serviria per arribar a una base de collectivització total, aspiració de l'organització confederal.

Es declarà partidari de revaloritzar la nostra producció agrícola, bo i emancipant el camperol i elevat la seva capacitat de consumidor, que repercutirà en els centres industrials contribuint a la riquesa d'aquesta.

Féu remarcar la necessitat de comptar amb un pla econòmic, base del nou ordre econòmic revolucionari, i amb aquest motiu al·ludí l'em-

pori de riquesa que és Espanya. Acabà la seva dissertació expressant que la victòria en la revolució i en la guerra està lligada a l'aportament dels factors econòmics del país.

L'orador fou molt aplaudit.

Shang-hai
Rambla de Catalunya, 24
Cada dia, ACADEMIA DE BALL de 6 a 9 i DJ 2 a 4
ORQUESTRES HAVANA-JAZZ i EMPORIUM
Actual servei al tauler BARMAN PERET

Joves de Catalunya: LA PATRIA US CRIDA!

El Govern de la Generalitat ha disposat la incorporació a files de les lleves dels anys 1932, 33, 34, 35 i 36

PER A L'AIXAFAMENT TOTAL DEL FEIXISME: OBEIU LA CRIDA DEL GOVERN!!!

Accidents del Treball en la Indústria i l'Agricultura INCENDIS VIDA

Mutua General de Seguros
VINT-I-NOU ANYS D'ACTUACIÓ SOCIAL
Balmes, 17 i 19
Telèfon 20755

COMITÉ DE CONTROL OBRER QUE VEILLA PELS INTERESSOS OBRERS
Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Avinguda de la República, 17
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

ELS LLIBRES NOUS

"Volem contribuir a dotar el poble de Catalunya d'una cultura ben nostra", ha escrit Janés i Olivé, director de la "Biblioteca de La Rosa dels Vents"

Dos contes de K. Mansfield

Després de tres anys d'actiu, d'excelsents activitats i d'èxits, «Quadrerns Literaris» després de donar pas a la «Biblioteca de La Rosa dels Vents», Biblioteca que seguirà animant Josep Janés i Olivé, l'actiu i jove director dels «Quadrerns» i un dels homes que aquests darrers temps ha fet més coses per la causa de la cultura catalana, servint als lectors nacionals i estrangers que he pogut dir de primera mà.

La «Biblioteca de La Rosa dels Vents» pels motius que exposa el seu director en el primer volum, no és més, doncs, que una continuació dels «Quadrerns Literaris».

Aquest canvi de títol —diu Janés—, però, no és més que un canvi extern. Ara més que mai l'esperit és el que ens impulsa la tres anys a la creació dels «Quadrerns Literaris». Ara, com aleshores, repetim el lema: «Volem contribuir a dotar el poble de Catalunya d'una cultura ben nostra, en la llengua i en l'esperit».

«Per a dur a terme aquest programa esperem poder comptar amb l'ajut de tots aquells amics que fins ara no ens han abandonat, i amb el d'aquells altres que vulguin ajudar-nos d'ara endavant a dur a terme aquesta obra que és una de les més importants que es fan en peu, pura i senzilla, al servei de la Catalunya eterna».

Després de les evolucions sofertes pels «Quadrerns» en matèria tipogràfica i especialment en la qüestió del paper, aquestes noves edicions aprofiten el paper millor i presenten un paper inimitable que ja és agradable la seva lectura i dignifica d'una manera especial les obres.

El primer volum d'aquesta nova —diuem-ho així— «Biblioteca de La Rosa dels Vents» publica dos contes de Katherine Mansfield: «La garden party» i «La badia», que recomanem a tots aquells que vulguin fruit d'una literatura excel·lent, plàstica, pura, profunda i senzilla, no pel llenguatge, sinó per l'ambient, per l'atmosfera, pels personatges i pel bell escenari d'aquests dos contes terriblement simpàtics i suggeridors.

«No agruenc prou a Janés i Olivé incorporat aquestes dues petites obres mestres de Katherine Mansfield al nostre idioma, especialment d'una manera pura, profunda i senzilla, com ho ha fet J. Ros Arriaguet, que ha sabut conservar a través de la traducció tot el dring musical que té la prosa de Katherine Mansfield, la fada de la literatura moderna nord-americana».

"L'oasi perdut"

Agust Bartra s'ha donat a conèixer darrerament com a poeta. Té una pila de poemes sensibls i uns grans condicions per a fer-ne encara de millors. Darrerament ha publicat un aplec de contes excel·lents, «L'oasi perdut», dins els darrers volums de la sèrie dels «Quadrerns Literaris».

Són contes que tenen una profunda poesia, una cosa que us plau i us agrada, i que sens dubte proveu d'aquesta veta subterrània que corre al llarg de les cinc narracions, aquesta sensibilitat i finor que junt amb els dots innegables d'observador fan escriure a Bartra coses molt bones.

Ara com ara l'autor de «L'oasi perdut» és més narrador que poeta, i per sobre d'aquestes qualitats i defectes del seu volum inicial és una magnífica prometença i una bella realitat.

A. Ll.

En aquesta secció donarem compte de tots els llibres dels quals ens siguin transmesos exemplars

Conselleria de Defensa

El tinent de Carabiners Josep Alcega Esteban, haurà de presentar-se amb la màxima urgència a la Conselleria de Defensa, Secció de Personal, tercer pis (Despatx núm. 3).

TOT FUSELL GUARDAT A LA RERAGUARD ES UNA OFENSA PER AL COMPANYY QUE DEFENSA LA TEVA LLIBERTAT

La cultura triomfarà contra la barbàrie

A la tribuna del Palau de Belles Arts, els intel·lectuals del món es solidaritzen amb la causa del poble

Presidència i assepte parcial de la sala del Palau de Belles Arts, ahir a la tarda, durant l'acte en el qual els intel·lectuals s'adreçaren a la joventut de Catalunya (Pisig-Farran)

"Hem d'atiumar i refeimmar sempre el nom sagrat de Catalunya", digué el President Companys

Organitzat per la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i format part de la Diada del Front de la Joventut, tingué lloc ahir, a la tarda, al Palau de Belles Arts, un acte en el qual s'adreçaren a la joventut catalana representants de la intel·lectualitat hispànica i del món.

La vasta sala de Belles Arts apareixia completament plena. Entorn d'ella i cobrint tota la barana del primer pis, nombroses pancartes proclamaven les consignes del Front de la Joventut. Es destacaren, entre aquestes, les de les associacions d'estudiants.

L'entrada presidencial tenia pels fons una monumental bandera catalana, al damunt de la qual figuraven els retrats dels Presidents de Catalunya: l'un ja traspasat, Francesc Macià, i l'altre l'actual guaiador del nostre poble, Lluís Companys.

Occupaven la presidència tots els oradors que havien de prendre para a l'acte. Hi assistiren també representants dels consells de la U.R.S.S. i Mèxic.

Obri l'acte, amb breus paraules, el company Cunillera.

ANDREU XANDRI

Va fer ús de la paraula el company Andreu Xandri, dels estudiants catalans. Tramet una salutació als companys de la F.E.U. que lluiten heroicament al front de Madrid, i resumí el seu parlament demanant l'entusiasme de l'autoritat de Catalunya i el comprometiment de tothom al Govern de la Generalitat.

TUÑÓN DE LARA

Tuñón de Lara, per la F.E.U., de Madrid, afirmà la compenetració existent entre tots els estudiants hispànics i després de comentar la gestació del moviment subversiu dels militars traidors, acabà dedicant un record als companys estudiants catalans i a la lluita per a la defensa de la República i la llibertat.

PEIRO

Peiro, pel Comitè organitzador de la Diada de la Joventut, posà de relleu que totes les forces intel·lectuals estan al costat de la joventut de les fàbriques, dels tallers i del camp. El front de la joventut és complet, perquè a tots ens guia un interès comú: el de guanyar la guerra.

Remarca que el feixisme significa la destrucció de la cultura i el retorn a la barbàrie i sol·licita l'ajut de tots els països progressius del món per a defensar la civilització i la cultura.

Posa al seu parlament dient que tot Catalunya —homes, armes i queviures— ha d'ésser present al front de Madrid.

DOCTOR MARQUEZ

El doctor Márquez llegeix unes quantilles en les quals subratlla que la denominació de «nacionals» que han adoptat els feixistes contra la població catalana és el resultat del col·laborament de forces estrangeres que defensen els interessos de la facció.

Condemna els crims abominables perpetrats pels feixistes contra la població catalana i els atemptats revolucionaris perpetrats contra les més autèntiques creacions de la civilització. Acaba dient que el triomf final ha d'ésser triomf de la intel·lectualitat contra la barbàrie.

ARRIBA EL PRESIDENT COMPANYS

Poc abans d'acabar el doctor Márquez el seu parlament, entra al Palau de Belles Arts el President Companys.

La multitud, a peu dret, tributa una xarrodosa ovació al primer magistrat de Catalunya.

El President passa a ocupar la presidència de l'acte, mentre segueixen els calids aplaudiments amb què ha estat rebut Lluís Companys.

Se senten visques al nostre President i al Govern de la Generalitat, contestats entusiàsticament pel públic.

JOSEP XIRAU

Apaiçats els aplaudiments, Josep Xirau, catedràtic de la Universitat de Catalunya, inicia el seu parlament.

—No oblidem mai —comença dient— que els més que ens uneix és el que ens separa. Cal una voluntat i una conducta, i hem de posseir-les si volem triomfar.

Lluitem per la nostra independència territorial i espiritual. Retornem a Madrid i ha vist la Universitat en runes, primer objectiu dels bàrbars. He vista també aquesta unitat i aquesta voluntat de què us parlava. Madrid n'és un exemple i hem d'ajudar-lo. És un deure que Catalunya hi té.

Lluitem per la cultura perquè ens importa assegurar l'esdevinidor. Són nosaltres que ens hem de salvar per nosaltres mateixos, i per això hem d'assegurar el pensament. Heu-vos ací per què ells combaten la intel·ligència i el pensament.

Proclama la necessitat de difondre la cultura en les masses populars, i acaba dient que cal preparar les noves promocions per a estructurar la societat del demà.

VICTORIO MACHO

Victorio Macho, escultor, dóna lectura a unes quantilles, en les quals expressa el seu dolor per la destrucció de les obres d'art efectuades pels homes de la pàtria de Miquel Àngel i de Duran.

«Fa una crida a tots els artistes i intel·lectuals del món perquè acudint en ajut d'aquesta Espanya desgraciada pels nous bàrbars».

POUS I PAGES

L'autor dramàtic Pous i Pages diu que cap català no ha de romandre inactiu en aquesta lluita. Catalunya és juga en aquesta guerra la raó primordial de la seva existència i la seva personalitat. Si perdessim les millors pàgines de la història guanyaríem la guerra i la revolució. Afegí que, com Quixot i Sancho, el primer, el gran camarada de la justícia, i el segon, representació d'una part del poble, volem l'un i l'altre, per nostre multitud s'han llançat a l'aventura més noble: la d'aconseguir una societat on tots els éssers humans trobessin el mateix amor i la mateixa justícia.

LEON FELIPE

A continuació feu ús de la paraula el camarada Leon Felipe, el qual va constatar que parlava en nom dels poetes revolucionaris. Digué que el poeta, avui, era el poble, el qual crida el més gran poema, amb el seu herosme; poeta són avui a Espanya tots els homes que, lluitant contra l'enemic comú, escriuen les millors pàgines de la història guanyant la guerra i la revolució.

«Afegei que, com Quixot i Sancho, el primer, el gran camarada de la justícia, i el segon, representació d'una part del poble, volem l'un i l'altre, per nostre multitud s'han llançat a l'aventura més noble: la d'aconseguir una societat on tots els éssers humans trobessin el mateix amor i la mateixa justícia».

FERRAN LAUSIN

Després parlà Ferran Lausín, en representació de les Joventuts Basques. S'adreçà a l'homenatge i a les paraules d'estímul adreçades a la joventut fent constar que havia arribat el moment que els joves de tot Espanya s'alceassin i es llancessin com un sol home a la lluita per la llibertat. Evocà records viscuts de l'actual lluita a què ens han llançat els traidors a la pàtria, posant de manifest com els facciosos han format les seves forces de mercenaris estrangers, moros i tropes alemanyes i italianes, descobrint la seva condició d'anti-Espanya. Asssegurà que el País Basc seguiria lluitant fins a vèncer i alçar el feixisme i salvar la seva personalitat nacional.

JAUME MIRAVITLES

Acte seguit feu Jaume Miravittles, comissari de Propaganda de la Generalitat, el qual adreçà la paraula al públic. Enmig —digué— de les preocupacions que imposa una guerra, el públic, enmig de la preocupació de salvaguardar el tresor artístic i cultural del poble. Aquesta és l'obra que d'una manera magnífica ja ha portat a cap el nostre país. A desgrat de la gran sotragada que ha sofert el nostre poble per la sublevació militar i l'agressió feixista, Catalunya, sotmesa a la pregonia preocupació de la guerra, ha aconseguit salvar la seva cultura, el patrimoni espiritual.

En contra d'això, els facciosos sostenen l'obsessió de destruir i de colgar per sempre més tota manifestació cultural. L'estat d'esperit dels nostres enemics està representat per un Quelpo de Llano, per un Franco, embriac impudent i un home de caserna i res més que de caserna l'altre. El nostre esperit, els nostres anèls, el nostre pensament estan representats per un Manuel Azaña, home d'idees, de pensament, un intel·lectual, i un Lluís Companys, una vida d'humanitat, de sacrifici i de lluites imposades per la generositat i l'adhesió més fervent, per la justícia i la llibertat. Posà de relleu com, per aquestes motius, si més no, està al costat nostre la intel·lectualitat més selecta de tot el món, a més a més de les grans masses de tots els pobles del món.

A continuació feu anunci que el President de Catalunya, Lluís Companys, obligat a absentejar-se per urgències deures ineludibles, anava a pronunciar uns mots. El públic saludà amb una forta ovació el President, el qual féu constar que una pregonia fatiga li privava d'ésser molt extens. Afegí, però, que es considerava obligat a adreçar uns mots d'agraïment als intel·lectuals que havien vingut a donar-nos sentides mostres de solidaritat i els parlaments que s'acaben de pronunciar, els quals ens inspirava una mateixa idea: la confiança en la joventut pel que als destins del futur es refereix.

En preguntava —segui dient— quina havia d'ésser la tragèdia, tragèdia immensa, dels intel·lectuals d'Espanya i de l'estranger que no estan al nostre costat. Perquè cal pensar-hi, una mentalitat dotada per la naturalesa i capacitada per una preparació eficient, ha de servir per a la cultura i a la cultura moral, de superioritat intel·lectual i de sentit humà. I jo em pregunto: Quin ha d'ésser l'estat d'ànim d'aquells homes que ben dotats per la naturalesa i capacitats i que són al nostre costat, quan es axioma que la dignitat humana, la superioritat espiritual i la moral justa i sana és en nosaltres? Quina tragèdia!

«Era també un comentari que jo em feia, quan el nostre Pous i Pages es preguntava i que succeïa a Catalunya, en cas que els traidors guanyessin la guerra, que no la guanyaríem... (Aquestes paraules, dites pel President amb tota energia, foren interrompudes pel públic amb crits de «No, no!» que no la guanyaríem, perquè porten l'anatema de la fatalitat històrica, que si el cas pogués produir-se es perdria la dignitat humana. I era per això que entenia en les paraules de Pous i Pages el ressò de la veu de Catalunya, immortal ahir i immortal demà, que conté i sosté l'odi més pregon contra el feixisme. Es per això, també, que nosaltres, en els nostres actes, sempre exposant de cultura i de civilitat, elsponents del nostre amor a la justícia i a l'esperit, hem d'afirmar i reformar sempre el nom sagrat de Catalunya, de Catalunya... (Ovació i visques a Catalunya».

Dites aquestes paraules, Lluís Companys es referí al just elogi fet abans per Leon Felipe de la figura del Quixot, dient que, en realitat, el nostre seguit hi havia les mateixes condicions d'illudió, de romanticisme i de generositat que inspiraren l'acció del Quixot, però que, al mateix temps, mantenim el pensament raonable de Sancho, per responsabilitzar-nos en els nostres actes.

Davant del món —continua el President—, diem que estem sostenint una guerra d'invasió. Lluitem contra forces estrangeres i a l'interior ho ver de sostenidors de les idees universals de Justícia i de Llibertat i d'ésser el baluard primer i, per tant, el més perillós i el més agnunt contra el feixisme mundial, i el coratge de les gestes dels pobles un dels guerres per a la independència de la seva Pàtria. Junt amb tots els homes que lluiten i donen generosament la seva sang, amb tots els combatents dels fronts de tota la República, i amb els intel·lectuals d'arreu, retent el més pregon acatament de respecte a les jerarquies del pensament, hem d'assegurar, hem d'afirmar, hem de prometre que persistirem en la lluita, fins a morir o vèncer el feixisme.

El discurs de Lluís Companys fou extraordinàriament aplaudit, i l'ovació es perllongà fins que el President es retirà del local. Els aplaudiments eren acanorats, i després al President i al Govern de Catalunya.

ADHESIONS A L'ACTE

El company Cunillera donà compte de les adhesions rebudes i de les organitzacions d'estudiants i juvenils que assistiren a l'acte. Entre les adhesions cal esmentar la dels escriptors Joan Cusson i Antoni Machado.

ELS ESTUDIANTS ARGENTINS I CUBANS

Després parlà un representant de la Federació Universitària argentina, el qual posà de relleu que en els aplaudiments tributs al President de la Generalitat i líder de les llibertats de Catalunya i de la República, hi veia el sentit d'unitat amb què el nostre poble vol portar a cap la lluita que sosté. Afirmà que el triomf era segur pel coratge amb què lluita el poble contra el feixisme.

També pronuncià un discurs el company Alvarez, en representació de les organitzacions escolars de Cuba, el qual digué que al costat de l'adhesió dels pobles sud-americans, cal afegir-hi la del poble cubà, que en el que té de més bo i a està al costat del poble espanyol en la seva lluita contra el feixisme.

GONZÁLEZ TUÑÓN

Raül González Tuñón, recità un poema revolucionari escrit quan la revolució d'octubre a Astúres, i després Còrdoba i Gorburo llegí unes quantilles. Ambdós, en representació de la Delegació argentina a l'Associació Internacional d'Escriptors per l'Ajut a Espanya.

ANTONI M. SBERT

Finalment parlà Antoni M. Sbert, conseller de Cultura de la Generalitat, el qual reté un homenatge d'agraïment als intel·lectuals estrangers i nacionals que havien vingut a fer acte de presència i a parlar a l'acte d'estímul i d'homenatge a la joventut. Lloà l'esperit que animava, seguint ja una tradició, els estudiants de Catalunya, de formar l'avantguarda en el moviment alliberador. Asssegurà que el Govern, seguint l'impuls del poble, l'acompliment el mandat de què és disposat, mantenia la lluita amb fermesa i coratge fins a vèncer el feixisme. Acabà invitant la joventut a formar en la lluita i en els llocs d'honor, assegurant que la victòria, en definitiva, serà d'ella.

Després de parlar el conseller de Cultura, l'acte es donà per acabat.

8.680.255'00 pessetes

es la quantitat recaptada fins al dia 11 de març corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la sublevació feixista. SEQUEIXEN ELS DONATIU.

CENTENARS DE CADAVERS ITALIANS A LA CARRETERA D'ARAGO

Madrid, 14. — Després de la victoriosa jornada d'ahir al sector nord de la província de Guadalajara, els batallons de fortificació han treballat intensament, fent quasi inexpugnables les posicions preses a l'enemic. L'exèrcit popular ha realitzat freqüents incursions al camp facciós i ha pogut comprovar que el nombre de baixes que s'els han produït sembla que passa del milier. Es realment extraordinari que a hores d'ara encara no han pogut ésser recollides totes. També s'ha pogut comprovar que el retrocés de les tropes faccioses ha estat molt més gran del que primer s'havia cregut, puix que les nostres forces, mitjançant alguns cops de mà han assolit de rectificar més considerablement encara les posicions republicanes. L'aviació lleial causà extraordinari nombre de baixes als facciosos. Al llarg de la carretera d'Aragó han quedat centenars i centenars de cadàvers, gairebé tots morts instantàniament a conseqüència dels trets de les metralladores dels aparells de caça republicans.

La nostra aviació ha efectuat alguns vols en aquest sector durant el matí d'ahir. Els nostres trimotors han bombardejat amb eficàcia les posicions faccioses, i hom pogué apreciar que fou desmuntada una bateria rebel que hostilitzava amb freqüència les forces lleials. Com que alguns servidors d'aquestes peces aconseguiren fugir del foc, foren fets presoners per les nostres tropes en nombre d'una vintena i traslladats immediatament davant l'autoritat militar, per tal que prestessin declaració.

L'artilleria lleial ha treballat entencament durant tot el matí i ha fet emmudir la facció, la qual pretenia amb les seves canonades desplaçar-nos de les nostres posicions.

Fins a primeres hores de la tarda la tranquil·litat, a part d'aquesta acció que deixen ressenyada, ha estat completa. La moral de les nostres tropes cada vegada és més elevada, i segons manifestacions dels presoners, hom ha de vigilar ja els italians, per a evitar que es passin als nostres rengles.

Canonells intens i tiroteig al sector del Jarama. Les bateries rebela tracten de desbaratar les posicions lleials situades entre la falda del Cerro Pingarrón i les línies dels facciosos. Les bateries lleials i la nostra aviació han aconseguit que pàrers el bombardeig sobre aquesta part de terreny que en jornada de les metralladores dels aparells de caça republicans.

La nostra aviació ha efectuat alguns vols en aquest sector durant el matí d'ahir. Els nostres trimotors han bombardejat amb eficàcia les posicions faccioses, i hom pogué apreciar que fou desmuntada una bateria rebel que hostilitzava amb freqüència les forces lleials. Com que alguns servidors d'aquestes peces aconseguiren fugir del foc, foren fets presoners per les nostres tropes en nombre d'una vintena i traslladats immediatament davant l'autoritat militar, per tal que prestessin declaració.

CADA FUSELL DE LA RERAGUARD ES UN COMBATENT DE MENYS AL FRONT!

LA LLUITA AL FRONT DEL SUD

Les nostres forces segueixen avançant lentament a causa del terreny terriblement en llotat

Andujar, 14. — La lluita, el subsector de Pozoblanco, continua. L'avant lleial és lent per causa del terreny terriblement en llotat, que en alguns indrets forma variables llucums. Segueix eficaçment el moviment envoltant portat a la pràctica per dues columnes que sortiren d'Hinojosa i d'Alcaraz, per tal d'envoltar Villanueva, poble el qual l'enemic ha reforçat la matinada passada amb artilleria, tabors moros i tres batallons de soldats alemanys. Així que les columnes lleials aconseguin d'establir contacte, serà el moment d'intentar l'atac definitiu per a trencar els rengles facciosos.

Hom segueix recollint cadàvers d'enemics. La majoria són moros, que constitueixen més de la meitat del total de baixes sofertes pels rebels. Els moros rosos encara no han entrat en combat. Anit passada sortiren dos trens de Peñarroya evacuats ferits a Còrdova. L'aviació feixista volà sobre Andujar i llançà diverses bombes, que mataren dues criatures, una dona i tres homes, i destruïren totalment quatre modestes edificacions.

VOLEM ANAR AL FRONT! DONEU-NOS ELS FUSELLS!

KENNEL DE SARRIA

Domà, a les quatre de la tarda
semp 890 9101

GRANS CURSES DE LLEBRERS

LLADRES!

Madrid, 14. — El general Miaja ha ensenyat als periodistes els documents usurpats per les tropes italianes invasores, a la catedral i altres edificis de Sigüenza. Són documents que valen inestimable. Els periodistes han pogut admirar un d'aquests documents, de l'any 1215, signat pel Papa Climent VII, robat de la catedral de Sigüenza, magnífic manuscrit miniat amb un gran primor, en el qual era confirmada l'existència per la posta en executió de la cessació de camps propis, a condició que llurs productes anessin directament al poble de Sigüenza. El document està signat i segellat amb els atributs del Papa Climent VII.

Un altre dels documents és una carta del bisbe de Sigüenza, de l'any 1218, als senyors de Molina, perquè usufructuassin les propietats dels treballadors de les finques que posseïa Maria de la Hoz.

Un altre document té un interès gràfic. El dia 7 de gener, en un casino de Còrdova, celebrà un àpat a honor del capità italià Corrieri Josef. Tots els alts caps militars de la guarnició de Còrdova feren una fotografia i fou signada pels assistents. La dedicatòria és la següent: «Record al capità italià Corrieri Josef, a Còrdova el 7 de gener del 1937. Signen diversos caps i el coronel Cascajo».

També mostrà als periodistes un altre document gràfic d'una «corrida» celebrada a profit dels anacardistes, presidida per un capità italià, natural de Sicília, de cognom Manfredi. La dedicatòria diu: «A l'amic Manfredi Paulo, en record a la seva estada a Còrdova. Josep Saco «Caníndia»».

L'exèrcit republicà contraataca victoriosament a Pozoblanco

Pozoblanco, 14. — Tres forts atacats consecutivament pels facciosos han resistit les nostres forces en la matinal d'ahir.

El primer l'atacaren els rebels a la una, i ha estat repel·lit per les nostres forces després d'un dur combat, en el qual els feixistes, que atacaven en massa, han sofert enorme nombre de baixes.

A les tres de la matinada nau tornat a la càrrega, i el seu intent d'avanç ha estat igualment rebutjat.

La matinal s'ha donat solert en el seu tercer i últim atac.

Les nostres tropes, amb enorme entusiasme, han resistit bravamet l'empenta enemiga, la qual ha quedat totalment rebutjada.

Hores després l'exèrcit republicà, obent ordres del comandament, ha iniciat un fort contraatac damunt les posicions faccioses.

A les tres de la tarda continuava l'operació amb gran brua i posant els nostres soldats d'una moral elevadaíssima.

L'artilleria republicana coopera eficaçment a l'acció de la nostra infanteria, i ha bombardejat amb gran encert les posicions enemigues i la seva reagrupació.

Al matí d'ahir, els avions feixistes han llançat nombroses bombes damunt d'aquesta població.

Set de les esmentades bombes han caigut a l'Hospital.

El control referent a Espanya i el paper d'Anglaterra

A la nit del 20 al 21 del passat mes entrava en vigència l'ordre de prohibició dels voluntaris per a Espanya i tots els països representats al Comitè de no intervenció de Londres, publicaren els respectius decrets. Però des del dissabte, dia 13 de març, ha començat el control de les costes i fronteres espanyoles.

D'aquesta manera, al vuitè dia de la guerra espanyola i al mig any de no intervenció s'han promulgat decrets que eren necessaris al moment de la no intervenció. Per això mateix, precisament aquests decrets poden dir-se que han tingut un valor més que de fet, ja que la guerra ha continuat durant aquests mesos de guerra, sense que hi hagi hagut cap canvi de actitud.

Però és que els italians i alemanys acabaran la seva intervenció? Aquest control resultaria una veritable tònica si en tots els interessats hi hagués bona voluntat. I sabem que no s'ha pas així. Si Alemanya i Itàlia afecten exteriorment bona voluntat, en canvi Portugal ni a això s'ha atrevit i ha regalejat el nombre de controladors anglesos sobre el seu territori. Portugal ha obert un dubte per ordre dels seus aliats per a guanyar temps, diuen, i el pacte i especialment per a simular que veritablement desitja un control sincer. Fou una sàvia tàctica i una prudent actuació dels representants de la Unió Soviètica a Londres, que renunciaven al control obligant Portugal, que sempre ha treballat en contra, a no prendre part en el control.

S'era paradoxal i vergonyós que Salazar que amb els seus capitalistes oprimeix al poble d'Ibèria occidental, controlés les costes de l'antiga Espanya. S'era una violació dels més elementals principis democràtics. Però Salazar balla al so de Londres... I precisament per això, per estar els límits de Portugal controlats pels anglesos, s'ha desenvolupat una gran desconfiança.

A més Anglaterra és amiga de Portugal i l'ha defensat des del començament de la guerra espanyola contra els retrets de la intervenció. Qui sap si el con-

vent anglo-portuguès no és un pacte comu contra la República Espanyola? Aquesta sospita es fa més forta, perquè —com diu el «Què»— als cercles governamentals d'Anglaterra, es guarden amb escrupolisme l'eficàcia del control; opinen que seria molt fàcil sortir-se'n i en general no li dediquen gran atenció.

I, què val la no intervenció sense el control? Hi ha qui afirma que el control és superflú, perquè els països feixistes solen demostrar que desitgen defensar els decrets de Londres. S'esmentava que Alemanya ja no pot trametre soldats, perquè els cercles militars són contraris a això i entre el poble s'aixeca cada vegada més una oposició contra la matança de minyons a les «manobres».

Es diu també que Itàlia és a la fi del seu sosteniment militar per als rebels espanyols. Hi ha també l'opinió que entre Alemanya i Itàlia han sorgit disputes per a la distribució del bol espanyol. Finalment altres asseguren que com a resultat de les converses de Goering amb Mussolini, Itàlia havia d'acceptar tota l'obligació d'ajudar als rebels, en realitat per a la conquesta d'Itàlia, per a la conquesta de l'extrem orient d'Europa.

Es difícil precisar el que hi ha de veritat en aquestes opinions. Pel que respecta a nosaltres, no creiem en una renúncia voluntària d'Alemanya i Itàlia de la seva intervenció a Espanya; no creiem que aquells països sense un control eficaç renunciïn a continuar la guerra.

Ens confirmem aquestes con-

viccions fets com els ascensos a ambaixadors d'antics enviats del Govern feixista de Franco a Berlín i Roma, com a conseqüència de la mutua ajuda entre Alemanya i l'ex-general, pacte en el qual les dues parts garanteixen l'ajuda recíproca en cas de guerra. Franco, després de la pretesa ocupació de tot Espanya, és obligat a trencar amb la Societat de Nacions i Hitler promet pels serveis del seu vassall enviar 500 policies de la seva guarda. Pactes semblants són incompatibles amb el desig de no intervenció.

Es possible que Franco tingui encara bastants homes; l'ajuda exterior s'aixeca. Però si la situació del Govern de la República millora, la no intervenció es convertirà novament en intervenció.

Malgrat tot, el decret de Londres té un bon aspecte, que afirma a l'opinió mundial l'actitud de la Unió Soviètica, França i Anglaterra. Si Hitler i Mussolini trenquen el decret de Londres, llavors França i Anglaterra podran actuar més energicament que ara contra ambdós Estats feixistes. Eventualment abandonant la política de no intervenció, com ja va declarar Blum per la decisió del Partit Socialista francès.

Però és que Anglaterra anirà amb França? Perquè fins ara ha estat el contrari: França, en tot, ha anat sempre darrera d'Anglaterra.

Aquest és el nus de l'assumpte. La ràpida victòria de la República espanyola depen d'Anglaterra. I Anglaterra ha adop-

tat des del principi de la guerra civil espanyola la posició confusa i gairebé favorable als feixistes. Segons el «Què» es compren que diversos cercles reaccionaris a Anglaterra ajuden fortament els rebels espanyols i fins i tot creuen en la victòria de Franco. Si continua la confusa actitud anglesa de fins ara, Anglaterra no ajudarà la República espanyola, sinó que, ben al contrari, ajudarà la desastrosa política de no intervenció.

La democràcia mundial ha d'estorçar la seva atenció fins a l'extrem i fer el que calgui perquè el Govern anglès no enganyi el poble espanyol i no es converti en l'auxiliari fàcil del feixisme internacional. La pressió francesa pot ésser de molta eficàcia en el cas que Blum s'excedi ara una política radical. Sense aquesta atenció el decret de Londres pot convertir-se en un coria sobre el coll de la República espanyola.

No obstant l'opinió pública és optimista i els grans exàlts de la política exterior de la República espanyola reforcen la convicció del poble espanyol en la victòria sobre el feixisme. També la solidaritat i l'ajuda del proletariat mundial i d'una manera especial dels pobles de Mèxic i la URSS, ha obtingut la simpatia de tota la humanitat democràtica i progressiva a favor del Govern legítim espanyol.

«El que és l'opinió pública, que és la potència de l'opinió pública, que es troba al costat de la República espanyola, obligarà finalment Anglaterra a adoptar una política sincera i recta referent a la guerra a Espanya? Esperem que sí.

«El que és l'opinió pública, que és la potència de l'opinió pública, que es troba al costat de la República espanyola, obligarà finalment Anglaterra a adoptar una política sincera i recta referent a la guerra a Espanya? Esperem que sí.

«El que és l'opinió pública, que és la potència de l'opinió pública, que es troba al costat de la República espanyola, obligarà finalment Anglaterra a adoptar una política sincera i recta referent a la guerra a Espanya? Esperem que sí.

«El que és l'opinió pública, que és la potència de l'opinió pública, que es troba al costat de la República espanyola, obligarà finalment Anglaterra a adoptar una política sincera i recta referent a la guerra a Espanya? Esperem que sí.

«El que és l'opinió pública, que és la potència de l'opinió pública, que es troba al costat de la República espanyola, obligarà finalment Anglaterra a adoptar una política sincera i recta referent a la guerra a Espanya? Esperem que sí.

CARTELLERA OFICIAL D'ESTRENES I REESTRENES

Setmana del 15 al 21 de març

ACTUALITATS. —Sobre el Rio de la Plata: Sobre los Andes: Dibujos; color; Instalaciones de Hollywood: Documental.	CINEMA ALIANÇA. —El rey del Broadway: El asento británico. El predilecto.	MONUMENTAL. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
ATLANTIC I SAVOY. —Ahora es el momento: Alascent: Grániques de la U. R. S. S. La industria láctea a Espanya: El país de Barba Azul. Soldados de la paz: Las víctimas del feixisme.	COMTAL. —Su señoría se divierte: Adán sin Eva: Justicia.	NEW YORK. —La vida: El amor: El desconocido. El desconocido.
ARENES. —La chira de provincias: Jaque al rey: Flor de arrabat: Dibujos.	EXCELSIOR. —Rebelión a bordo: La industria láctea a Espanya: El país de Barba Azul. Soldados de la paz: Las víctimas del feixisme.	PUBLIC CINEMA. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
ARNAU BROADWAY I FLORIDA. —La gran duquesa y el camorrista: Viviendo de ilusión: Busquemos una novia.	EDEN. —El odio negro: El perfecto caballero: La voz del aire.	PARIS I VOLGA. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
ASTORIA. —Recuerdos de la infancia: Dibujos; Música.	FANTASIO. —Los bulnes del presidio. Madrid: Formas del feixisme. Golpes por golpes.	PATHE PALACE. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
AMERICA I FOC NOU. —El último minuto: Carbon: La mestiza: En persona.	FEMINA. —A les 345: El gran Ziegfeld. Reportaje color.	ROYAL del 15 al 17. —Maria Elena: El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
BARCELONA. —El billete de mil: Contar el imperio del crimen: Per James Cagney: Pax.	FREGOLI I TRIANON. —Rebelión a bordo: Los seis misterios: Dibujos.	RAMBLES. —Tres meses de vida: El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
BOHEME I ITALIA. —Ojos que matan: Sólo a la vida: En la pendiente.	FRANCESCO ASCASU. —Una noche en la ópera: Los tres amigos: Manifestación pro ejército popular: Barcelona: El veneno del aire: Dibujos.	SELECT. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
BOHEMIA I PEDRO. —del 15 al 17: El gran hombre: El 88 de caballería: El hotel de la vida: Dibujos.	FOMENT MARTINENO. —El asento británico. El predilecto. No juegues con el amor.	SPLENDID. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
BOSCH I PRINCIPAL. —Los héroes del barrio: Aquí hay sato enredo: El destino vencedor.	GOYA. —Una oñica de provincias: Jaque al rey: Flor de arrabat: Dibujos.	SMART. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
CAPITOL. —Rebelión en China: Per Fay Wray i Ralph Bellamy: Muñecos: Dibujos; Música.	INTIM. —del 15 al 17: Un millón de gracias: Madroita: Caballista: Dibujos.	TETUAN I NURIA. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
COLISEUM. —El pequeño vagabundo: Dibujos; Música; Documental.	IRIS PARK. —Los héroes del barrio: El malvado Caraballo: El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.	TRIOMF I MARINA. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
CATALUNYA. —La millonaria: Per Lina Veyron: El 15 de julio: Música i Documental.	KURSAAL I AVINQUE. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.	URQUINAONA. —El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.
CINEMAR. —El secreto de Ana Maria: El príncipe encantador: Dibujos.	LAETANA. —del 15 al 17: El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.	VICTORIA. —Los héroes del barrio: Mares de China: Un filo de familia.
	METROPOL. —Yo vivo mi vida: Fugitivos de la isla del Diablo: Escándalo estudiantil.	XILE. —Ojos negros: El amor: Los 7 años de amor: El desconocido. El desconocido.

Ultima semana per a poder circular sense targeta de conducció i guia de circulació

Després de les prorrogues que s'han vingut demanant per a donar la targeta de Conducció i Guia de Circulació, a fi de donar la màxima facilitat al públic, el Consell del Transport de la Conselleria de Serveis Públics, dona definitivament per acabat el termini del proper dissabte, dia 20 de març.

Per això, els qui encara no tinguin feta la petició, la faran seguidament al Consell del Transport o a la Delegació Regional a què pertanyin, puix que des del proper dia 22, diumenge, van requisats a tot Catalunya els vehicles que no portin l'esmentada documentació.

PARÉ: ¿QUE HI FA, EL FUSELL, A CASA? PORTA' AL FRONT!

Sols podran circular automòbils de les 7 del matí a les 9 de la nit

Havent-se constatat que molts cotxes dels que circulen amb l'autorització deguda, són utilitzats per altres usos que els al·legats en demana l'autorització i generalment a les hores en què haurem d'ésser parats, si només servissin per al servei per al qual han estat autoritzats, el Consell del Transport de la Conselleria de Serveis Públics ha pres l'acord que a partir d'avui, diumenge, dia 15, no podrà circular cap cotxe abans de les set del matí ni després de les nou del vespre.

Queden exclosos d'aquesta disposició els cotxes que esguin al servei d'Ordre Públic i de la Conselleria de Defensa. També es preveu del cas excepcional que puguin sorgir, tindran llibre circulació els cotxes avalats per Transport de Guerra.

UN FUSELL A CASA ES UN FUSELL DESERTOR

Les autoritats visiten les obres de fortificació

L'Oficina de Treball Voluntari de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya, en complir-se quatre mesos de la seva constitució, i com a mostra del treball realitzat per les brigades de treballadors antifeixistes inscrits voluntàriament a l'esmentada oficina, va convidar ahir diumenge les autoritats de Catalunya a fer una visita a les esmentades obres.

Les expedicionaris que, molt favorablement impressionats de les obres portades a terme fins avui, i de la solidesa dels reduïts i parapets.

Als voltants del migdia, els assistents foren rebuts amb un vestiment.

El secretari general de l'Oficina de Treball Voluntari, Francesc Graells, pronuncia una mota exultant l'assistència del conseller de Treball i Obres Públiques, camarada Miquel Valdes, ja que assumptes imprescindibles impossibilitarien la seva assistència.

El camarada Roca i Roca, cap del Departament de Premsa de la Conselleria de Treball pronuncia també unes breus paraules de felicitament a tots els assistents, al representant del consell de la URSS — el seu secretari, Alexei Strajov —, a la representació del consell de Serveis Públics i a la d'altres autoritats que donaren relleu a l'acte sense oblidar els tècnics militars de Defensa, comandant Soro i Vidal i tots els altres elements especialitzats.

A les dues de la tarda els expedicionaris retornaren a Barcelona.

Mussolini ens fa la guerra

"Mentre el comandament italià es proposa prendre Madrid, les esquadres italo-alemanyes atacaran Barcelona i València", denuncia Alvarez del Vayo a la Societat de Nacions

l'amenacen de periorbar la pau en la comunicació a Ginebra)

(Ampliació de la nostra informació del dissabte)

Ginebra, 13. — El secretari general de la Societat de Nacions ha rebut aquest matí, del senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat del Govern espanyol, el següent telegrama: «Les declaracions oficials dels soldats italians fets presoners durant els últims dies en el sector de Guadajajara confirmen, d'una manera irrefutable, la presència d'unitats regulars de l'exèrcit italià enviades a combatre en territori espanyol, la qual cosa constitueix una flagrant violació de les disposicions contingudes en l'article 10 del Pacte de la Societat de Nacions, pel qual tots els membres de la Societat de Nacions es comprometen a respectar i mantenir contra tota agressió exterior la integritat territorial i l'autonomia política de tots els membres de l'organisme internacional.»

D'aquestes declaracions formulades davant les autoritats espanyoles, se'n desprèn el següent: «El dia 6 de febrer i durant els dies següents, nombrosos tropes regulars italianes equiptes amb armes i proveïdes d'embarcament a Cádiz del vaixell italià «Scyllia» i altres vaixells. Aquestes tropes foren concentrades en el port de Santa Maria i transportades després al front de Guadajajara, on prengueren part en l'ofensiva actual.»

Aquesta ofensiva es portada a cap per quatre divisions regulars de l'exèrcit italià: la primera, segona i tercera divisions de camises negres, aquesta última sota les ordres del general Muvolini, i el lloc de comandament del qual està instal·lat a l'Est de Brihuega; i la primera divisió «Littorio», sota les ordres del general Bergonzoli, el quartel general del qual es troba instal·lat a Almadén. El general Manzini dirigeix en qualitat de comandant en cap aquest cos d'exèrcit i té establert el seu quartel general a Algora.

Les tropes que prenen part en l'atac estan completades amb dues brigades especials: una composta per soldats regulars alemanys i italiana.

QUE EL COMITE DE NO INTERVENCIO EXAMINI I ES PRONUNCI SOBRE LES MANIFESTACIONS DEL GOVERN ESPANYOL RESPECTE A LA VERITABLE NATURALES I CARACTER DE LA COL-LABORACIO MILITAR PRESTADA PEL GOVERN ITALIA ALS REBELS! — DEMANEN A LONDRES

València, 13. — Independentment de la nota dirigida pel ministre d'Estat, senyor Alvarez del Vayo, al secretari general de la Societat de Nacions, fou presentada ahir a Londres, a través del nostre ambaixador, senyor Azcarate, la següent votació del Govern espanyol al del Regne Unit: «El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

l'amenacen de periorbar la pau en la comunicació a Ginebra)

(Ampliació de la nostra informació del dissabte)

Ginebra, 13. — El secretari general de la Societat de Nacions ha rebut aquest matí, del senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat del Govern espanyol, el següent telegrama: «Les declaracions oficials dels soldats italians fets presoners durant els últims dies en el sector de Guadajajara confirmen, d'una manera irrefutable, la presència d'unitats regulars de l'exèrcit italià enviades a combatre en territori espanyol, la qual cosa constitueix una flagrant violació de les disposicions contingudes en l'article 10 del Pacte de la Societat de Nacions, pel qual tots els membres de la Societat de Nacions es comprometen a respectar i mantenir contra tota agressió exterior la integritat territorial i l'autonomia política de tots els membres de l'organisme internacional.»

D'aquestes declaracions formulades davant les autoritats espanyoles, se'n desprèn el següent: «El dia 6 de febrer i durant els dies següents, nombrosos tropes regulars italianes equiptes amb armes i proveïdes d'embarcament a Cádiz del vaixell italià «Scyllia» i altres vaixells. Aquestes tropes foren concentrades en el port de Santa Maria i transportades després al front de Guadajajara, on prengueren part en l'ofensiva actual.»

Aquesta ofensiva es portada a cap per quatre divisions regulars de l'exèrcit italià: la primera, segona i tercera divisions de camises negres, aquesta última sota les ordres del general Muvolini, i el lloc de comandament del qual està instal·lat a l'Est de Brihuega; i la primera divisió «Littorio», sota les ordres del general Bergonzoli, el quartel general del qual es troba instal·lat a Almadén. El general Manzini dirigeix en qualitat de comandant en cap aquest cos d'exèrcit i té establert el seu quartel general a Algora.

Les tropes que prenen part en l'atac estan completades amb dues brigades especials: una composta per soldats regulars alemanys i italiana.

QUE EL COMITE DE NO INTERVENCIO EXAMINI I ES PRONUNCI SOBRE LES MANIFESTACIONS DEL GOVERN ESPANYOL RESPECTE A LA VERITABLE NATURALES I CARACTER DE LA COL-LABORACIO MILITAR PRESTADA PEL GOVERN ITALIA ALS REBELS! — DEMANEN A LONDRES

València, 13. — Independentment de la nota dirigida pel ministre d'Estat, senyor Alvarez del Vayo, al secretari general de la Societat de Nacions, fou presentada ahir a Londres, a través del nostre ambaixador, senyor Azcarate, la següent votació del Govern espanyol al del Regne Unit: «El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

l'amenacen de periorbar la pau en la comunicació a Ginebra)

(Ampliació de la nostra informació del dissabte)

Ginebra, 13. — El secretari general de la Societat de Nacions ha rebut aquest matí, del senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat del Govern espanyol, el següent telegrama: «Les declaracions oficials dels soldats italians fets presoners durant els últims dies en el sector de Guadajajara confirmen, d'una manera irrefutable, la presència d'unitats regulars de l'exèrcit italià enviades a combatre en territori espanyol, la qual cosa constitueix una flagrant violació de les disposicions contingudes en l'article 10 del Pacte de la Societat de Nacions, pel qual tots els membres de la Societat de Nacions es comprometen a respectar i mantenir contra tota agressió exterior la integritat territorial i l'autonomia política de tots els membres de l'organisme internacional.»

D'aquestes declaracions formulades davant les autoritats espanyoles, se'n desprèn el següent: «El dia 6 de febrer i durant els dies següents, nombrosos tropes regulars italianes equiptes amb armes i proveïdes d'embarcament a Cádiz del vaixell italià «Scyllia» i altres vaixells. Aquestes tropes foren concentrades en el port de Santa Maria i transportades després al front de Guadajajara, on prengueren part en l'ofensiva actual.»

Aquesta ofensiva es portada a cap per quatre divisions regulars de l'exèrcit italià: la primera, segona i tercera divisions de camises negres, aquesta última sota les ordres del general Muvolini, i el lloc de comandament del qual està instal·lat a l'Est de Brihuega; i la primera divisió «Littorio», sota les ordres del general Bergonzoli, el quartel general del qual es troba instal·lat a Almadén. El general Manzini dirigeix en qualitat de comandant en cap aquest cos d'exèrcit i té establert el seu quartel general a Algora.

Les tropes que prenen part en l'atac estan completades amb dues brigades especials: una composta per soldats regulars alemanys i italiana.

QUE EL COMITE DE NO INTERVENCIO EXAMINI I ES PRONUNCI SOBRE LES MANIFESTACIONS DEL GOVERN ESPANYOL RESPECTE A LA VERITABLE NATURALES I CARACTER DE LA COL-LABORACIO MILITAR PRESTADA PEL GOVERN ITALIA ALS REBELS! — DEMANEN A LONDRES

València, 13. — Independentment de la nota dirigida pel ministre d'Estat, senyor Alvarez del Vayo, al secretari general de la Societat de Nacions, fou presentada ahir a Londres, a través del nostre ambaixador, senyor Azcarate, la següent votació del Govern espanyol al del Regne Unit: «El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

l'amenacen de periorbar la pau en la comunicació a Ginebra)

(Ampliació de la nostra informació del dissabte)

Ginebra, 13. — El secretari general de la Societat de Nacions ha rebut aquest matí, del senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat del Govern espanyol, el següent telegrama: «Les declaracions oficials dels soldats italians fets presoners durant els últims dies en el sector de Guadajajara confirmen, d'una manera irrefutable, la presència d'unitats regulars de l'exèrcit italià enviades a combatre en territori espanyol, la qual cosa constitueix una flagrant violació de les disposicions contingudes en l'article 10 del Pacte de la Societat de Nacions, pel qual tots els membres de la Societat de Nacions es comprometen a respectar i mantenir contra tota agressió exterior la integritat territorial i l'autonomia política de tots els membres de l'organisme internacional.»

D'aquestes declaracions formulades davant les autoritats espanyoles, se'n desprèn el següent: «El dia 6 de febrer i durant els dies següents, nombrosos tropes regulars italianes equiptes amb armes i proveïdes d'embarcament a Cádiz del vaixell italià «Scyllia» i altres vaixells. Aquestes tropes foren concentrades en el port de Santa Maria i transportades després al front de Guadajajara, on prengueren part en l'ofensiva actual.»

Aquesta ofensiva es portada a cap per quatre divisions regulars de l'exèrcit italià: la primera, segona i tercera divisions de camises negres, aquesta última sota les ordres del general Muvolini, i el lloc de comandament del qual està instal·lat a l'Est de Brihuega; i la primera divisió «Littorio», sota les ordres del general Bergonzoli, el quartel general del qual es troba instal·lat a Almadén. El general Manzini dirigeix en qualitat de comandant en cap aquest cos d'exèrcit i té establert el seu quartel general a Algora.

Les tropes que prenen part en l'atac estan completades amb dues brigades especials: una composta per soldats regulars alemanys i italiana.

QUE EL COMITE DE NO INTERVENCIO EXAMINI I ES PRONUNCI SOBRE LES MANIFESTACIONS DEL GOVERN ESPANYOL RESPECTE A LA VERITABLE NATURALES I CARACTER DE LA COL-LABORACIO MILITAR PRESTADA PEL GOVERN ITALIA ALS REBELS! — DEMANEN A LONDRES

València, 13. — Independentment de la nota dirigida pel ministre d'Estat, senyor Alvarez del Vayo, al secretari general de la Societat de Nacions, fou presentada ahir a Londres, a través del nostre ambaixador, senyor Azcarate, la següent votació del Govern espanyol al del Regne Unit: «El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

El telegrama acaba cridant l'atenció del Secretariat general de la Societat de Nacions i dels Estats membres de l'organisme internacional sobre la situació que creen els fets denunciats, susceptibles de perjudicar les relacions internacionals, i aiegeix: «Els fets que denunciem signifiquen no solament aquesta violació del Dret Internacional, sinó inclòs que s'ha recorregut a la guerra sense una declaració prèvia, mètode perillós que el representant d'Espanya denuncia ja davant l'Assemblea de la Societat de Nacions pel setembre darrer.»

FRONTI IXIKI - ALAI

Aquesta nit, a les deu:
ANGELINES-MATILDE
ARRATE I GLORIA
Demà, tarda, a les quatre:
SAGRARIO - MERCEDES
contra
ALEGRIA - NATI
Detalls per cartell.

FRONTI NOVEIATS

Demà, tarda, a dos quarts de 5:
A PALLA:
GALLARTA III - PUJANA
contra
ALEX - LUCIA - URZAY
Nit, a un quart d'onze:
A PALLA:
ZARRAGA - PERREA
SOLOZABAL-CH. GALLARTA
Detalls per cartell.

EL GOVERN D'ESpanya NO CRIDA MAI L'ATENCIO AMB TANTA CLARETAT SOBRE LES VIOLACIONS AL PACTE DE NO INTERVENCIO COMES PER ITALIA...

Londres, 14. — La nota del Govern de la República espanyola en què demana al Govern britànic que interposi la seva influència prop de l'Assemblea de Nacions per a l'interposició del Comitè de no intervenció en els afers d'Espanya, per tal que sigui feta amb rapidesa una investigació que permeti de comprovar la participació italiana en les operacions militars realitzades aquests últims dies pels rebels al front de combat del Centre, arriba tard al Foreign Office per a poder ésser examinada pels serveis competents. Deputat al week-end ha estat impossible als informadors obtenir cap comentari oficial.

A LES ESPERES POLITIQUES. MES EXPLICITES, ES UNANIME L'OPINIO QUE MAI EL GOVERN LEGITIM D'ESpanya NO CRIDA

L'ATENCIO AMB TANTA CLARETAT SOBRE LES VIOLACIONS AL PACTE DE NO INTERVENCIO COMES PER ITALIA I SOBRE LES CONSEQUENCES INTERNACIONALS QUE AQUESTA VIOLACIO PODRIA PROVOCAR.

Hom posa de relleu a les esmentades esferes que la Gran Bretanya no pot fer altra cosa que sotmetre el requeriment espanyol al Comitè de no intervenció, tal com, per altra banda, sembla suggerir el Govern de la República, perquè l'estudi en la seva pròxima reunió.

Es comentarien acaben dient que els fets als quals al·ludeix la nota espanyola no fan sinó confirmar una vegada més la necessitat d'operar amb tanta manca de discreció com possible l'aplicació del pla de control.

— I aleshores? — preguntareu. És molt senzill: «El despertar d'una nació, al costat de tot això té coses francament i desafortunadament, la qual cosa fa que enfrontades a les bones, vinguin a resultar una mena de matx nul.

L'argument — la vida d'un president dels Estats Units — ofereix una gran coincidència amb els darrers esdeveniments viscuts per aquesta nació.

En conjunt, el film és una ponderació de les virtuts llauniques. El que passa és que en diverses ocasions, aquesta es porta tan lluny a resultar una mena de dislocació, com per exemple, en la conferència a bord del vaixell, que constitueix una de les majors llacunes de la pel·lícula.

</

El control servirà perquè Itàlia Terradelles s'adreça al poble de Catalunya domini totalment la Mediterrània Salvar Madrid!!!

però França ha tancat hermèticament la frontera amb Espanya

París, 15. — Parlat del control fronterer hispano-francès, el diari "Le Journal" diu: "L'aplicació del pla de control de les fronteres espanyoles, terrestres i marítimes, és efectiu des del dissabte a les dotze. Referent a la frontera hispano-francès, el president dels Pirineus Orientals ha estat nomenat administrador de la frontera divisiva territorial, que compta el seu departament. S'han donat instruccions precises de la manera d'executar el control de les carreteres i dels estrangers que no es troben degudament documentats de sortir de les regions del sud de França, igualment el control de la frontera marítima, amb la guàrdia costera, amb la manca de notícies sobre les noves personalitats espanyoles que han de participar en el control."

El Foreign Office ja coneix el text de la nota italiana
Londres, 15. — El Foreign Office té ja el resum telegràfic de la nota italiana de resposta al comunicat britànic de novembre darrer. Hom creu que el text sencer estarà en mans dels dirigents del Foreign Office aquesta tarda o demà. Es creu que el text de la resposta italiana i alemanya serà comunicat igualment al Govern francès.

No serà feta pública la nota alemanya...
Londres, 15. — La nota alemanya de resposta al comunicat britànic de 19 de novembre, no serà publicada, segons s'afirma als centres diplomàtics anglesos. Segons sembla, les Cancelleries de Londres i Berlín s'han posat d'acord per prosseguir les converses per via diplomàtica, però sense fer cap revelació sobre els documents canviats.

EL GOVERN D'ESPANYA NO CRIDA MAI L'ATENCIÓ AMB TANTA CLARETAT SOBRE LES VIOLACIONS AL PACTE DE NO INTERVENCIÓ COMESES PER ITALIA...

Londres, 14. — La nota del Govern de la República espanyola en la qual demana al Govern britànic que interposi la seva influència prop del Parlament de París, perquè intervingui en els afers d'Espanya, per tal que sigui feta amb rapidesa una investigació que permeti de comprovar la participació italiana en les operacions militars realitzades aquests últims dies pels rebels al front de combat del Centre, arriba massa tard al Foreign Office per a poder ser examinada pels serveis competents. Degut a l'«week-end» ha estat impossible als informadors d'obtenir cap comentari oficial.

L'ATENCIÓ AMB TANTA CLARETAT SOBRE LES VIOLACIONS AL PACTE DE NO INTERVENCIÓ COMESES PER ITALIA I SOBRE LES CONSEQUÈNCIES INTERNACIONALS QUE AQUESTA VIOLACIÓ PODRIA PROVOCAR.
Hom posa de relleu a les esmentades esferes que la Gran Bretanya no pot fer altra cosa que sotmetre el requeriment espanyol al Comitè de no intervenció, tal com, per altra banda, sembla suggerir el Govern de la República, perquè l'estudi en la seva pròxima reunió.

Es comenten aquests dies que els fets als quals al·ludeix la nota espanyola no fan sinó confirmar una vegada més la necessitat imperiosa d'assegurar el més ràpidament possible l'aplicació del pla de control.

La casa Remington haurà de readmetre 4.000 obrers acomiadats

Washington, 15. — La comissió governamental encarregada d'assegurar les relacions entre patrons i obrers ha ordenat que la companyia Remington col·loqui de nou 4.000 obrers que havien estat acomiadats quan la vaga del 1936. La comissió acusa la companyia d'haver recorregut a mètodes d'intimidació, haver practicat l'espionatge industrial i haver col·locat esquirols i haver-se negat a signar el contracte col·lectiu.

Tots els ciutadans de la URSS podran fer ús dels drets de la democràcia

Moscou, 15. — D'acord amb la nova Constitució, es publica un decret del President del Comitè Executiu central de la U. R. S. S. preveient la cessació de l'examen de privació dels drets electorals als ciutadans de la U. R. S. S. per motius d'origen social, situació material i actituds polítiques, i la dissolució de la comissió electoral central del Comitè executiu central de la U. R. S. S.

UN VAIXELL EN FLAMES, AL PACÍFIC

San Francisco, 14. — El creuer nord-americà "Louisville", junt amb quatre destructors, ha pogut arribar fins al lloc on es trobava la nau nau "Silverlarch" amb foc a bord. Per arribar hi hagué de coure una distància de 400 milles a una velocitat de 28 nusos.

Els primers radiogrames rebuts del "Silverlarch" anunciaven que havia recollit vuit passatgers del vaixell "Silverlarch", i el qual continuaven encara els què, una homes que componen la seva tripulació lluitant coratiosament contra el foc.

El proletariat belga contesta les provocacions de Degrelle

Brussel·les, 14. — Avui ha començat la campanya electoral per a les eleccions parcials per Brussel·les, en les quals, com es sap, es presenta el primer ministre, Van Zeeland, contra el reixista Degrelle.

Aquest ha intentat celebrar alguns actes de propaganda en els barris populars de la capital belga, però ha estat acollit hostilment i s'han produït algunes col·lisions entre socialistes i reixistes, en les quals han portat la pitjor part els feixistes.

Diverses banderes reixistes han estat destruïdes pels antifeixistes.

ELS NACIONALISTES FLAMENCS VOTARAN DEGRELLE
Brussel·les, 15. — El corresponent de l'Agència D.N.B. anuncia que la Federació de nacionalistes flamencs ha decidit renunciar a prendre part en les eleccions parcials per Brussel·les, motiu pel qual votaran la candidatura del cap reixista Leon Degrelle.

PRIMAVERA

Per a vestits i abrics d'entretemps
adquiriu ara als nostres Magatzems

LLANES

dels esplèndids assortiments que, com exponents de la moda, tenim a la vostra disposició i que continuament substituïm per noves creacions, ja que ens hi obliga l'èxit de venda obtingut aquests últims dies

Això vos garanteix de què els nostres teixits són sempre de la més recent novel·la

En quant a preus, indiscutiblement els de major conveniència.

GRAN TERRASSA
Cafè - Bar - Restaurant
Servei general - Tot confort
Coberts populars

JORBA
BARCELONA

Mobilitzeu-vos! Que tothom ocupi el seu lloc, lloc d'honor per a tot ciutadà digne...

Davant del micròfon de les emissores de la Generalitat, el Conseller primer, J. Terradelles, pronuncia dissabte, el següent parlament que condensa, amb eloqüent sobrietat, les consignes de l'hora present:

He cregut que, després de les dues darreres sessions que ha celebrat el Consell de la Generalitat, havia de parlar al poble de Catalunya per a demanar-li una vegada més que tingui confiança en el seu Govern legítim. No he d'insistir sobre la importància històrica dels moments que vivim. L'emoció amb què Catalunya segueix la formidable lluita que es desenrotlla a Madrid, ens diu ben clar quina és la conducta que ha de seguir el Consell de la Generalitat. El poble mateix li ensenya el camí.

En aquestes darreres sessions i recollint aquest estat emotiu, el Consell de la Generalitat ha pres decisions d'una importància extraordinària. Fora per a mi, un motiu de satisfacció poder-vos en donar compte amb tota l'extensió perquè, divulguem-les, donarem un estímul vigorós a tots els nostres companys que lluiten i el nostre poble veuria com fidelment la Generalitat sap recollir el seu anhel. Però una elemental discreció m'obligava a callar alguns d'aquests acords i només puc dir-vos que volem més que mai perquè reixin les consignes que ens han de dur definitivament al triomf.

Hem pres altres acords que puc comunicar-vos i no faig tot demanant la vostra col·laboració per tal que la seva aplicació sigui ràpida i eficaç.

Cal dir a tothom (i no rull donar a les meves paraules cap intenció amenaçadora, sinó que són pronunciades per una voluntat fermíssima de fer complir els acords del Govern), cal dir a tothom que dimarts vinent, a les dotze de la nit acabarà el termini per al jurament d'aquestes armes. Aleshores, la Generalitat procedirà immediatament a recollir les armes de tots aquells que, en aquests moments no hagin sabut o no hagin volgut comprendre que retreure inactiu material de guerra, quan el poble està en peu de guerra, és un delictu de traïció.

Aquesta crida que fa al poble de Catalunya, la Generalitat no privarà, quan arribi el moment oportú, que el Govern disposi la tramesa al front de combat de totes les forces armades que amb tant brío contribuïren a dominar la sublevació militar, per tal que tornin a trobar-se plegats amb els mateixos companys de lluita, al costat dels quals saberen conquerir per al poble la seva rotunda victòria de juliol.

El Consell de la Generalitat està disposat, i ho farà, a realitzar tots els sacrificis que calguin per tal de portar a terme les disposicions que en aquests dos darrers Consells s'han acordat unanimitament.

Fora imperdonable, i les generacions que vindran ens en podrien exigir responsabilitats, si en aquestes circumstàncies ens deixéssim portar només per petites passions partidistes, personals o d'organització i per matisos ideològics. Quina victòria la nostra si aconseguíssim, com ho vam aconseguir el 19 de juliol, sense previ acord, anar tots a l'una, amb una sola consigna, sense recels, sense desconfiances i tornéssim a fondre'ns en el mateix esperit i en aquella admirable decisió de victòria! Estigueu segurs que si ho fèssim així el nostre triomf seria obtingut més aviat del que esperem.

La consigna ha estat fins ara: Guanyar la guerra. Els esdeveniments ens posen davant una situació de fet que ens diu brutalment com hem de guanyar la guerra. Si el feixisme troba davant la seva cobejança de Madrid, la decidida i ferma resistència de tot el poble, la victòria és nostra. Per això, la divisa de tots nosaltres ha d'ésser avui: Ajudar Madrid! Ajudar Madrid! Aquest Madrid que sofreix i que lluita per una causa generosa. Salvar Madrid! Aquest Madrid el nom del qual tot el món pronuncia amb els llavis tremolosos d'emoció. Salvar Madrid! Que ha imposat la noblesa del seu gest heroic per damunt la manobra batza de la traïció. Aquest Madrid que defensa tots els pobles d'Ibèria amb el seu cos sagnant i convuls. Aquest Madrid, baluard i tomba, senyera de llibertat i crit de guerra, esperit noble que vibra damunt el dolor de tantes mares i el generós oferiment de tantes vides joves! Ciutadans de Catalunya! La nostra dignitat d'homes ens exigeix de posar-nos, amb tot el que som, amb tot el que volem, amb tot el que podem, en peu de guerra per a secundar l'esforç gegantí que l'heroic Madrid realitza. No entrebanquem, amb les vostres dissensions suïcides, el pas dels nostres batallons que corren a posar-se al costat de la gran ciutat màrtir!

ESPORTS

LA Lliga MEDITERRANEA

Al final de la primera volta, Espanyol i Girona estan empatats al primer lloc

EL VALENCIA DONA LA NOTA DE LA JORNADA EN BATRE NETAMENT L'ESPANYOL PER 2 A 0

L'Espanyol, l'equip fins ara imbatut en el següent Lliga Mediterrània, va perdre ahir el seu primer partit. Cal dir de seguida que va perdre merescudament, ja que el Valencia, en fer en tot moment un joc superior als dels líders de la classificació.

Segurament que els aficionats desfeta del seu favorit: «Que si sortiren a jugar massa confiat», «Que si estiguessin de pega», «Que si els valencians jugaren molt dur», i aquella que no falla mai: «Que l'àrbitre...»

I d'aquesta manera, aquests fanàtics quedem, sinó contents, un bon xic descansats.

Però, per als espectadors imparcials, les causes de la desfeta de l'Espanyol, foren ben clares i precises: «Una desgranada manifesta». Una excessiva temença al contrari, i una mena de joc sincerament deplorable.

La conseqüència de tot això fou que ja als onze minuts de joc, el Valencia — que jugà tota la tarda amb molt d'encert i d'entusiasme —, marcà el seu primer gol per tal d'acabar de donar la sensació que ells eren infinitament superiors als seus rivals. Amb tot, la partida transcorregué aparentment anivellada fins al quaranta-cinc minuts de joc, en el qual moment el Valencia obtingué el segon gol per mitjà de Vilanova, en rematar, amb el cap, un centre de Richard.

Remarcarem que l'Espanyol, com acostuma a succeir sempre en aquestes tardes grises —llavors doientes— va perdre dues o tres ocasions d'aquelles tan clares per a marcar.

Allò que passa a la següent part, jo crec que es millor no ressenyar-ho. L'Espanyol, en adonar-se del pobre paperet que feia, en rebre a casa seva mateix, es llança a un atac violent i desesperat, però fou solament un foc d'artifici: uns minuts, molt de soroll, i tot plegat, res.

I és que e quietut atacant blanc-blau es trobà davant d'una defensa tan encertada i, sobretot, tan enèrgica, que tot seguit varen perdre les ganes d'entau i polemiques violentes amb gent tan contundent, i ho varen deixar córrer.

Després, els desencerts anaren augmentant de manera alarmant, fins a arribar al clàssic en rusar-les i com que no ens agrada citar accions més o menys desgraciades, consignem solament els qui reixiren a sortir una mica ben mirat d'aquell temporal. El tercer defensiu, i Manólin.

Del valencià, direm que si juguessin sempre com ahir, entre gallo les cantanes pel que fa al lloc en que figuren a la classificació.

Joan Ramon va ésser el millor home d'aquell equip, i de l'altre. Una actuació d'aquelles tan encertades i completes, amb la particularitat que arribava a imposar veritable «respecte» a tota la línia atacant contrària. Molt bé, també, Villagrà i Antolín.

Fel que fa a les altres línies, destaquem Iturraspe i Bertolí, als mitjos; i Richard, Vilanova, Amadeu i Goiburu, en el darrere.

Arbitr: Balin, i els equips foren els següents:

Espanyol: Martorell, Pardo Perez; Manólin, Soler, Lecuona; Prat, Espuza, Chas, Albella i Bosc.

València: Antolín, Villagrà, Joan Ramon; Bertolí, Iturraspe, Arin; Doménech, Goiburu, Vilanova, Amadeu i Richard.

ELS RESULTATS

ESPANYOL - VALENCIA, 0-2.
LLEVANT - CASTELLÓ, 0-0.
GIRONA - GRANOLLERS, 1-1.
GIMNÀSTIC - BARCELONA, 1-1.

LA CLASSIFICACIÓ ACTUAL

Espanyol	7	4	2	1	16	10	10
Girona	7	4	2	1	16	9	10
Barcelona	7	3	1	1	13	9	9
Llevant	7	1	6	1	9	9	7
València	7	3	1	3	12	11	7
Granollers	7	1	3	3	7	14	5
Gimnàstic	7	1	3	3	9	11	5
Castelló	7	0	3	4	4	12	3

EL BARCELONA EMPATA AMB EL GIMNÀSTIC, A VALENCIA

València, 14. — S'ha jugat el partit corresponent al torneig Lliga Mediterrània, entre el Barcelona i el Gimnàstic.

L'encontre ha tingut lloc davant nombrosa concurrència, al camp del Vallejo. L'encontre acabà amb empat a un gol.

EL GIRONA BAT RODONAMENT EL GRANOLLERS PER 4 GOLS A 1

Girona, 14. — Bonic i interessant fou el partit que foren l'equip el titular i el Granollers, corresponent al torneig València-Catalunya.

L'encontre començà amb uns esplèndids atacs dels visitants, els quals obtingueren ja al primer minut de joc un gol esplèndid. Valls executà una centrada precisa i Sanz rematà imparablment a la xarxa.

Els locals, val a dir-ho, es desmoralitzaren amb aquell gol-sorpresa i no encertaren a donar el seu renom habitual fins ben avançada la primera part, quan Trullió va aconseguir l'empat en recollir una centrada de Parera.

A partir d'aquest gol el Girona es presentà francament recuperat i poc usats de dur el primer temps aconseguí el segon punt per un penalti amb que fou castigat el Granollers, que transformà Trullió. Al nostre entendre e. castig era excessiu.

La segona part fou de domini absolut del Girona, que aconseguí altres dos gols per mitjà de Trullió i Guillermo, en brillants jugades.

EL TORNEIG DELS VUIT

RESULTATS D'AHIR

Sant Andreu, 8 — Santis, 3.
Europa, 4 — Júpiter, 3.
Mancera, 0 — Gracia, 2.
Sabadell, 0 — Terrassa, 2.
Badalona — Horta (suspesa).

CANODROM - PARK
SOL DE BAIX CONTROL OBRER

Demà, a les quatre de la tarda
Grans curses de llebrers

Iramvies: Línies 7 i 15 :: Autobusos: Lletre E

Concentració de rabassaires a Vic

Aquesta setmana seran presentades al Consell de la Generalitat les disposicions que regularan la situació del camp català

Anir al matí, al Teatre Vigatà, de Vic, tingué lloc l'anunciada concentració de camperols organitzada per la Comarca d'Osona de la Unió de Rabassaires. A dos quarts d'onze el local era ple de camperols de tots els pobles de la comarca.

Obri l'acte el company Pere Puig, president de la Comarca i conseller municipal de Provençants del Municipi de Barcelona.

Seguidament s'adreçaren al públic Joan Bertran, de Gelidà; César Vailbona i Josep Torrens, de la Conselleria de Defensa, que posà de relleu com el feixisme internacional ha ajudat els militars feixistes a lluitar en la seva pla de destrucció de les realitzacions que la República havia iniciat a Espanya. Indicà la necessitat que tot el poble obeïxi cegament les consignes del Govern de la Generalitat, especialment la del desarmament de la reraguarda i la mobilització de les lloves reclamades; i acabà incitant els camperols a duplicar i triplicar els seus esforços per tal d'assegurar el manteniment de la reraguarda i de les tropes que lluiten al front.

Seguidament el company Josep Font salutà els assistents en nom de la Comarca rabassaire de Manresa, i el president cedi la paraula al company Pau Padró, diputat al Parlament de la República. Aquest es referí a la gran tasca realitzada per la Unió de Rabassaires a la Conselleria d'Agricultura en matèria d'organització econòmica dels conreadors. Afudí als resultats aconseguits ja al camp català amb l'aplicació del Decret de sindicació obligatòria dels conreadors de la terra i indicà la conveniència de prosseguir d'una manera sistemàtica la se-

va aplicació, fins que l'agricultura catalana estigui tota estructurada en cooperatives agrícoles que posin el comerç dels productes en mans dels conreadors.

Lluís Ardiaca, director general d'Agricultura de la Generalitat, començà referint-se a les divergències que s'han produït al camp català i s'estan produint encara, entre els que voldrien imposar un sistema general de collectivització i els conreadors que s'hi oposen. Indicà que no cal espantar-se d'aquesta situació, puix que és una conseqüència natural dels moments de renovació que vivim i indica que el que cal i el que fa la Unió de Rabassaires no és rebutjar sistemàticament les pretensions dels collectivistes, sinó acceptar-les i encarrilar-les vers una realització més racional. Indicà que la Unió de Rabassaires no volen ésser obligats a acceptar per la força aquestes idees, sinó que volen participar en la seva aplicació per tal d'escollir el moment més oportú, tingudes en compte les condicions

tècniques de l'agricultura catalana i l'estat d'esperit dels pagesos catalans.

En darrer lloc parlà el conseller d'Agricultura de la Generalitat, company Josep Calvet. Resumí les paraules dels anteriors oradors i al·ludí els intensos treballs que en aquestes darreres setmanes s'han portat a cap a la Conselleria d'Agricultura per tal d'elaborar el conjunt de disposicions que han de regular definitivament el règim agrari a Catalunya. Anuncià que durant la setmana entrant serien presentats al Consell de Govern aquests projectes i afirmà que estava segur que aquest hi donaria la seva conformitat, possibilitant d'aquesta manera la realització d'una veritable harmonia entre els diversos sectors sindicals agraris de Catalunya. Acabà fent una vibrant crida per tal que els conreadors tots de Catalunya acudís sense excepció en ajut de Madrid.

Les paraules del conseller Calvet foren acollides amb grans aplaudiments.

CATALUNYA A MADRID

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya ha rebut el següent expressiu telegrama:

«Frente Popular Madrid ha celebrado homenaje García Lorca con cooperación Comisaría Propaganda Cataluña, acogiendo mensajes Honorable Presidente i comisario Propaganda máximo entusiasmo y vitores demostrativos reconocimiento antifascistas madrileños por ayuda recibida de Cataluña, y aliento para continuarla y a. aumentarla en frentes y retaguardia. Entusiasmo vitores que transmitimos con saludos cordiales respetuosos.»

LA GESTA D'UN HEROI

La mort l'home, l'amor; però resta la gesta de l'heroi. Ha mort Ramon Torres, però resta viva, en la memòria de tots, la figura de l'aviador audaç que, amb mà mestra ha guiat sempre els seus aparells a la victòria; de l'aviador que, durant set mesos de lluita contra el feixisme, ha desafiat la mort a cada moment.

La mort de Ramon Torres havia d'ésser, forçosament, gloriosa. Com gloriosa fou la seva carrera d'aviador civil.

Es hora encara de parlar de Ramon Torres per a posar de relleu les seves gestes. Fins ara sols s'ha glossat la figura del militar que ha lluitat fins a morir per la defensa de la llibertat. Nosaltres volem avui parlar del Ramon Torres aviador civil, de l'aviador en si.

Torres va formar-se en les nostres escoles d'aviació. Va formar-se en elles i al seu redós es va fer aviador de fama internacional. Ell ha estat, fins al moment, l'únic aviador civil d'Espanya que ha triomfat en les competicions internacionals.

La seva darrera gesta fou la de la volta al Sahara i a la Mediterrània (14.000 quilòmetres de recorregut), en la qual prengueren part els més destacats pilots de l'aviació civil i militar d'Europa, efectuada l'any passat.

El raid de Torres, sortint de Barcelona, va merèixer l'elogi de la crítica internacional i el premi de la Federació Internacional. Torres va sortir de Barcelona en direcció a Sevilla, va tocar a Tànger, es dirigí a Trípoli, donà la volta al Sahara, i fent diverses escales per la Tripolitània, Egipte, Síria, Turquia, Romania, Itàlia i França, arribà felicitat a Barcelona.

Aquesta fou la darrera gran gesta de Ramon Torres, amb la seva avioneta de construcció nacional. La guerra el va sorprendre quan estava preparant un gran raid, un raid en el qual tenia posades totes les seves esperances.

Pocs dies abans de morir, ens deia:

—La guerra em va sorprendre fent els preparatius. Volia portar la meua avioneta Océa enllà, fins a Filipines. Ho tinc tot planejat, els mapes de ruta traçats, les escales detallades. La guerra serà causa d'un ajornament. El primer és el primer. Ara és qüestió de guanyar la guerra. Temps quedarà per allò altre...

—Tens confiança en l'èxit d'aquest raid?

—Confiança en mi, absoluta. Però en aquests grans raids, l'èxit depèn, gairebé sempre, de la bona marxa de l'aparell.

—Amb quina avioneta efectuaràs el raid?

—Amb una de construcció nacional, dissenyada expressament per a aquest vol. He treballat molt preparant-ho, ja que tot el planejament me l'he fet jo: mapes, quadres de marxa, càlculs de velocitat, dissenys de l'aparell, tot.

Avui les paraules de Torres tenen gran actualitat; l'actualitat d'ésser les paraules que revelen els projectes d'un heroi.

Per això les hem volgudes fer públiques, acompanyades del gràfic original, del seu raid mediterrani al qual abans ens hem referit, dibuixat per ell mateix i signat.

L. M.

Hem de lluitar i vèncer!

A la Plaça de Catalunya s'aixeca un monument al soldat del poble

El soldat Companys del monument al Soldat del Poble.

Acabà dient que els nostres treballs necessiten el màxim d'homages per tant, enlloc d'enviar-nos mil, cal er els possibles per enfrontar-nos mil. Solament així podrà obtenir la victòria el poble.

El comandant del Batalló de la Mort, va dirigir-se al micròfon i digué: «Al feixisme no se'l discuteix, se'l destrueix, se'l mata».

En aixecar-se a parlar el President Companys és saludat amb una forta ovació. Dedica uns paraules eloqüents al combatent inconnegut, marítim de les trinxeres que, en la vida, fecunda els ideals de la guerra que sostenim per la defensa del demà i pels postulats eterns de la civilització, congrega en aquesta hora solenne de Catalunya i de la República l'interès i l'orgull de tots els pobles del món.

La guerra que sostenim per la República l'interès i l'orgull de tots els pobles del món.

«A L'AVANTGUARDA PER A LLUITAR I VÈNCER. A LA RETAGUARDA PER A VÈNCER I LLUITAR. Catalans! Com un sol home contra el feixisme... Visca la República!»

El discurs del President de la Generalitat fou subratllat amb una entusiasta ovació, acompanyada de les banderes de la República i de la República Popular.

A continuació la banda de música interpretà «Els Segadors» i l'Himne de Riego, que foren acollits amb forts aplaudiments, i es donà per acabat l'acte.

En retirar-se el President Companys i els seus acompanyants de l'estrada oficial, el públic tornà i fer-los objecte de grans manifestacions d'afecte.

A la Plaça Catalunya tingué lloc, ahir al matí, la inauguració del monument a l'heroi Soldat del Poble. Molt abans de l'hora assenyalada, es veia, al lloc de la inauguració, una gran gentada.

Els ciutadans allí reunits anaven presenciant els treballs preliminars del gran esdeveniment. Calia enderrocar la barriada, preparar la tribuna presidencial, cobrir el peu del monument amb la gloriosa bandera barrada.

Una ferma barrera de milicians tenien cura de formar cordó, per tal de mantenir l'ordre.

A un quart d'una, ja estava tot arranjat.

EL BATALLÓ DE LA MORT A LA PLAÇA DE CATALUNYA

Al centre de la plaça, mentre les bandes de música interpretaven marxes militars, feu la seva entrada el Batalló de la Mort, en mig d'una formidable ovació.

Moments més tard feu també la seva entrada a la plaça, la delegació del Partit Socialista Unificat de Catalunya, amb els 3.000 ciutadans que es posen al servei del Govern de la Generalitat i de l'Exèrcit Popular.

Tos foren davant la tribuna presidencial.

ARRIBA EL PRESIDENT

Cinc minuts més tard arribà el President Companys.

Per la banda de les Rambles, entrà a la plaça el President de Catalunya. Les bandes de música interpretaven l'himne català, «Els Segadors». Tothom, amb el puny enlaire, saludà el President. En acabar de sentir-se «Els Segadors» esclatà una ovació indescriptible.

El President Companys anava

acompanyat del conseller primer senyor Terradellas; del d'Economia, senyor Santillan; del de Justícia, senyor Vidella i el de Provençants, senyor Comarera.

També veírem a la tribuna presidencial el doctor Serra Hunter, el conseller de Propaganda Jaume Miravittles, el diputat Regassol, el comandant Mediano, el cap del Batalló de la Mort Cándid Testa; Manuel Companys; i Vicenç Verni, llegat del Front de la Joventut.

En baixar del cotxe el President de la Generalitat, la multitud va fer-lo objecte d'una fervorosa manifestació de simpatia, entre visques i aplaudiments.

El President i els seus acompanyants foren rebuts per la Comissió organitzadora del monument i es dirigiren vers la tribuna que havia estat aixecada davant mateix del monument. Format davant d'aquesta hi havia el Batalló de la Mort i al peu de la tribuna varen situar-se els representants de l'Exèrcit Popular i la banda de les milícies antifascistes.

Per davant de l'estrada presidencial desfilà una banda de música, l'Escola de Comissaris Polítics, una representació dels deu mil soldats a la columna de combatents que acaba d'organitzar el P. S. U. i nombroses representacions de l'Exèrcit Popular.

Durant la desfilada, la banda de música situada al peu de la tribuna anava interpretant composicions espanyoles a l'acte. A continuació tingué lloc la inauguració del monument i l'esmentada banda ho sol·lemnitzà tocant «Els Segadors».

El delegat del Comitè Català Pro Exèrcit Popular feu ofrena al Pre-

El President Companys amb els consellers Terradellas i Santillan, davant el monument a "L'heroi soldat del poble" (P.-F.)

Les aimes de la reraguarda, AL FRONT!

Ho han demanat el President Companys i tots els sectors antifeixistes

Suposem que el requeriment serà atès. I que tots els fusells que tan inútilment foren disparats dissabte a Badalona, Adrià i Gramenet del Besòs contra els criminals avions facciosos, no seran retinguts a la reraguarda ni una hora més

El mataren sense formació de causa...

Madrid, 15. — S'ha conegut detall de l'assassinament del general Núñez de Prado, que fou enviat a Saragossa quan esclatà la sublevació, per l'aleshores ministre de la Governació, senyor Casares Quiroga.

Així que arribà a l'embarcació capità, fou fet presoner i conduït a l'edifici de Capitanía, on romangué tancat diversos dies, fins que fou traslladat al Castell d'Estrella. I sense formació de causa fou afusellat en conèixer-se la notícia de l'assassinament a Barcelona del general Goded.

L'acte fou presenciat pel general Cabanellas, el qual ordenà que davant del cadàver es verificassés una barra desfilada militar.

El general Miaja conferència amb dos ministres de la República

Madrid, 14. — Aquest matí han arribat a Madrid els ministres d'Obres Públiques i Instrucció, els quals, poc estona després de la seva arribada, han anat al despatx del general Miaja, amb el qual han celebrat una llarga conferència. Assistint també a aquesta reunió, destaquem els caps de l'Estat major de l'Exèrcit d'operacions del Centre.

Els senyors Just i Hernández s'aferraren cap manifestació als periodistes.